

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ

ОДЕЉЕЊЕ ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ

ОДБОР ЗА ОНОМАСТИКУ

ОНОМАТОЛОШКИ
ПРИЛОЗИ

IV

Примљено на V скупу Одељења језика и књижевности, од 11. октобра 1983, на основу реферата академика *Павла Ивића*, дописног члана *Фануле Пајазоџићу*, др *Мишра Пешикана* и проф. др *Љиљане Црејајац*

Уређивачки одбор

академик *Павле Ивић*, дописни члан *Фанула Пајазоџићу*
и професор др *Љиљана Црејајац*

Главни уредник

ПАВЛЕ ИВИЋ

БЕОГРАД

1983

ДРАГО ЂУПИЋ

ОНОМАСТИКА ЗАГАРАЧА

Како је познато, тзв. стара Црна Гора обухвата четири нахије (Катунску, Љешанску, Ријечку и Црмничку) и то је данас југозападни кршевити и углавном мање плодни дио СР Црне Горе, са Цетињем као етноисторијским и географским средиштем. Катунска нахија, као најпространија од четири староцрногорске нахије, у прошлости је била издијелена на племена (што данас посматрамо само као етноисторијску чињеницу). На крајњем југоистоку налази се племе *Зајарац* (ген. *Зајараца*). Име је добило на основу свог положаја, али са становишта посматрања са источне и јужне стране одатле, прије свега из сусједних Бјелопавлића, за које је ово племе било *иза Гарча*, планине са надморском висином од око 1.500 м.¹

Загарач захвата површину од 15-так км² и дијели се на *Доњи*, који је пространији и има око 10 км² релативно равнoг и плодног земљишта, и *Горњи*, који је на кршевитим платоима и странама. Тако ово племе, у цјелини гледано, има брдску конфигурацију, са највећим процентом земљишта које је неплодно. Посједи су, међутим, уситњени, те је микротопонимија богата. Узорак микротопонима којим овдје располажемо као грађом представља оно што је било могуће прикупити систематским биљежењем на терену и, слободно се може рећи, сасвим је репрезентативан.²

Најопштијом анализом микротопонимије Загарача долазимо до закључка да је основни микротопономастички слој — словенски. Називи илирско-романског и оријенталног поријекла, евентуално грчког и арбанашког, рећи су, тако да они, заједно са свима онима који представљају

¹ В. о овоме у мом раду *Осврћ на топонимију црногорској племена Зајарац*, Прва југословенска ономастичка конференција, Титоград (ЦАНУ), 1976, 174.

² Грађа је прикупљана током неколико година, почев од 1972. Упоредено је стање на терену са катастарским подацима (према попису из 1951). Сваки назив је провјерен на терену.

предсловенски слој, не чине велики проценат у укупном збиру. То је резултат географско-историјских услова овога подручја: ту се, наиме, није могао организовати економски задовољавајући начин живота, осим опстанка по нужди у тешким условима. То значи да се не може говорити о томе да је ова територија у предсловенском периоду представљала економски интересантан простор, а ни касније — у турском периоду, иако је то била територија вјечито на граници Турске и Црне Горе (припадала је Црној Гори).³ Крај је безводан и кршевит, па у њему није било могуће створити повољне услове за живот, а климатски услови му нијесу дозвољавали да буде погодан за катунарење.⁴ Због тога треба претпоставити да је он дуго кроз вјекове био ненасељен (нарочито Горњи Загарач), да би се насељавање извршило током средњег вијека, када је становништво Црне Горе, окупиране од стране Турака, бјежало у брдске, неприступачније крајеве.

Немамо историјских података о формирању овог племена. Маријан Болица помиње *Једноше* (у свом спису о Скадарском Санџакату, од 1614), а тај се појам данас односи на Доњи Загарач, или боље — на његов равни и плодни дио. У народу постоји убјеђење да Загарач никада није припадао Турцима. Јован Ердџановић, међутим, истиче да су Турци са овог подручја потиснути крајем 18. и почетком 19. вијека, и да су Загарчани од њих почели „отимати своју старину, Једношко Поље”.⁵ Вјероватно је да Горњи Загарач није никада припадао Турцима, о чему, између осталог, говори и чињеница да у Горњем Загарачу имамо искључиво стариначке загарачке породице, док Доњи Загарач у том погледу представља мјешавину, која је резултат миграционих кретања, тј. заузимања „празног простора”.

Остатака материјалне културе који би нам пружали сигурније податке о историји овога краја немамо. У Доњем Загарачу, на мјесту званом Петровач (у средини Једношког поља), налазе се остаци старе цркве. Према предању, то је био манастир Светог Петра Његоша, што значи да се ради о споменику новијег периода. Вјероватно би археолошка ископавања на овом локалитету дала прецизније податке. Ово је била саборна црква за Доњозагарчане. У Црној Страни, засеоку доњозагарачког села Поврхпољина, још стоје зидови црквице посвећене св. Николи прољећном, старој слави новодосељеника Загарача Радмановића. Из новијег периода (тј. из 1887. г.) у Једношком пољу, тј. у Д. Загарачу је црква св. Симеона, која је саграђена на мјесту старе цркве,

³ У свом Опису Скадарског Санџаката из 1614. године Маријан Болица каже да Загарач, тј. Једноше, припада Љешкопољу (М. Болица, *Opis Sandžakata Skadarskog*, *Starine JAZU XII*, Zagreb, 1880, 170).

⁴ У турским дефтерима с почетка 16. вијека Загарач се помиње као цуцко земљиште, што би могло да значи да је у питању територија данашњег Горњег Загарача (уп. Б. Ђурђев и Л. Хаџиосмановић, *Dva deftera Crne Gore iz vremena Skender-bega Crnojevića*, Sarajevo (ANUBiH, Pos. izdanja, knj. IX/2, I, f. 16в), 1973, стр. 37). Можда је Горњи Загарач служио као зимовник сточе власника из виших околних предјела.

⁵ *Једноши* се помињу у наведеним дефтерима (из 1521. и 1523. г.) као дио махале *Малонишићи* (о.с. 31). Уп. у нашој грађи ојконим *Маленза*.

која, како предање каже, потиче из периода Немањића. Ту је данас доњозагарачко гробље, а црква је запуштена. Постоји у Доњем Загарачу још један локалитет који говори о прошлости — то су *Гомиле*, или *Громиле од Ђробовља*, у селу Јабуре. О овом локалитету немамо историјских и археолошких података, а предање о њему говори као о „старом српском гробљу и цркви”.

У Горњем Загарачу је црква светог Јована, која је саборна за Горњо-загарчане, а уочи другог свјетског рата требало је да почне изградња цркве св. Неђеље, али је изградњу „рџт претџка”.

Становништво Загарача православне је вјере, а свака породица радо наглашава своје српско поријекло (наравно, према казивању старијих људи, од којих се иначе добијају најквалитетнији ономастички и дијалектолошки подаци). Загарач има 9 села, од којих свако има по више заселака. Број домаћинстава и чланова у њима тешко је утврдити, јер је велики број породица које живе и овдје и у граду (прије свега, у Титограду, Даниловграду и Никшићу), везујући се и стамбено и административно за оба мјеста. Непосредно пред други свјетски рат у Загарачу је било око 300 домаћинстава, са преко 1.500 становника. Данас је и број домаћинстава и број становника већи, али оних који стално живе у Загарачу — не прелази 700 становника. Много је кућа у којима се стално не живи, али куће нијесу напуштене, редовно се одржавају. Са имањима је исти случај.

У даљем излагању даћемо преглед ономастичке грађе према сљедећим областима:

1. ојконими;
2. микротопоними;
3. антропоними.

Иако се знају подаци о мјесном поријеклу породица у оквиру Загарача, антропономастичке податке ћемо давати за Загарач као цјелину, са назнаком у ком селу се које презиме налази. За микротопониме ћемо давати податке о врсти локалитета и, најчешће, о селу у којему је име забиљежено. Из практичних разлога ојкониме ранга села даваћемо у скраћеном облику, и то: ГЗ — Горњи Загарач, ДЗ — Доњи Загарач, Бил — Билећа, Ђур — Ђуричковићи, Јаб — Јабуре, ЛК — Лазарев Крст, Мал — Маленза, Миј — Мијогос(т) / Миогос(т), Мус — Мустеровићи, Пл — Плана, Пп — Поврхпољина.

1. Ојконими

а) Горњи Загарач:

- | | |
|--|--|
| Села: | 2) <i>Мијогос(и)</i> / <i>Миогос(и)</i> :
(<i>Мијогос(и)</i>), <i>Рушића</i>). |
| 1) <i>Ђуричковићи</i>
(Засеоци: <i>Мишковац</i> , <i>Њеуле</i> ,
<i>Пајрајине</i> , <i>Пајђе</i> , <i>Појок</i>). | 3) <i>Мустеровићи</i> :
(<i>Долови</i> , <i>Мустеровићи</i>). |

б) Доњи Зајарач:

Села:

- | | |
|--|---|
| 1) Билећа | 4) Маленза
(Гробница, Љубичићи, Рајкова
Шума, Расаовића Обер, Мијо-
јоски Обер). |
| 2) Јабукe
(Враје, Г(р)омиле од Ђробовља,
Кашунина). | 5) Плана
(Билећа, Сук, Сукеза). |
| 3) Лазарев Крс(и)
(Гройа, Драчица, Крсие, Поч-
каље, Шкале). | 6) Поврхјољина
(Љуја Драча, Појок, Црна
Сйрана). |

Списак ојконима овдје је дат условно. Имена неких заселака захватају атаре два села, док их цио низ међу засеоцима није наведен, али ће бити дати с грађом према азбучном реду, уз навођење података о томе шта представљају. Такви су, нпр., ојконими, који су данас у ствари микро-топоними, типа: *Гаурин До* / *Гаурин до*, *Ијришија*, *Једноше* / *Једноши* / *Једношко Поље* / *Једношко њоље*, *Уше* / *Вуше* и сл. На територији доњозагарачке котлине (тзв. Једношко Поље) данас се масовно подижу објекти становања, па се већ неки локалитети који представљају земљишне потесе претварају у ојкониме (нпр. *Пејрочач*, простор на средини Поља, гдје се подиже, или је већ подигнут, цио низ кућа; слично је са локалитетом *Калина јама*, такође у доњозагарачкој котлини и сл.). Због тога се наши подаци о ојконимима не слажу не само са литературом него ни са стањем од прије 30 година, да не говоримо о ранијем периоду.

2. Микропоними

Уситњеност земљишних посједа и конфигурација земљишта разлог су великом броју микропонима. С друге стране, сличност земљишта и његових особина (по изгледу, саставу, растињу, плодности и сл.) проузроковала је да се појављују хомонимни називи, често не само на једној површини, већ и на већим удаљеностима (случај са називима-појмовима: под, подина, присоје, страна и сл. апелативи, али и микропоними неапелативског постања).

Како смо већ казали, уз сваки микропоним означаваћемо његов садржај. То ћемо чинити скраћеницама: *њ* — њива, *л* — ливада, *й* — пашњак, *з* — забран, *р* — разно (обично забран, ливада и неплодно земљиште), *х* — вода, *в* — вртача-до, *ш* — шума, *н* — неплодно земљиште *ор* — ороним. Уз сваки микропоним назначена је и скраћеница села у којему је забиљежен.

Забилежили смо у Загарачу следеће микротопониме (међу којима ће бити и који ојконим чије име носи и један или више микротопонима):

Алин дѠ, в, Миј
 Алин сенокѠс, з, ЛК
 Асановаче, л, њ, Мал
 Асановина, п, Пп

Бавани, л, р, Пп
 Бардетићи, л, п, љ, ш, Бур
 БасамѠке, з, ЛК
 Батрићевина, п, њ, Бур
 Башовине, з, л, п, Пп
 БегѠвина, л, п, ЛК
 БелѠве долине, ш, п, Миј
 Бешин Ђба / Бешин ѡба, н, з, в,
 заселак у ГЗ-Бур
 Бешин ѡба, х, Бур
 Билећа, село у ДЗ
 Бисачине / Бизачине, њ, п, н, Миј
 Блаћишта, ш, н, Пп
 Близанци, њ, п, ш, н, х, Миј
 Близница/е, п, л, Миј
 Бобија Ѡд Гарча, н, з, Бур, Миј,
 Пп
 Бобовиште, л, њ, ЛК
 БѠгѠанова долина, ш, н, п, л,
 Мус
 БѠгѠанови дѠлови, в, Мус
 БѠгојев дѠ, л, њ, Мал
 БѠгезина лака, ш, н, п, Миј
 БѠгетина лака, п, н, Миј
 БѠжѠв лаз, ш, Бур
 БѠжѠва главница, ш, њ, ор,
 Пп, Јаб
 БѠжѠва долина, њ, п, з, Миј
 Бојан, ш, н, з, Бур
 Бојановица, х, ш, п, з, Бур, з, Пп
 Бојина прѠдѠ, ш, Миј
 БѠр, в, ЛК, али и на више др.
 мјеста у забранима у брдовитим
 странама
 Бостан, њ, Мус
 Бостани, з, л, Мус
 БѠшково гѡмно, ш, Миј
 БрајѠв кѠс, (с ← ш), ш, Миј

БрајѠва шѡма, ш, н, Миј
 БратѡшкѠ рѡпе, ш, н, Миј
 БрлачкѠ присоје, з, Миј
 БрестѠви пѠд, њ, Миј
 Брине, љ, н, ш, л, кућа, Миј
 Бѡквице, њ, Миј
 БѡковѠ лѠнци, ш, п, Миј
 Булевине, ш, Миј
 Бѡлина рѡпа, х, р, ЛК
 БулињѠча (= Булина рупа)
 Буљерад, л, њ, п, куће, ЛК
 Буљерацки Ѡбер, заселак у ЛК

Валин мрамѠр, р, Мал
 ВанскѠ рѡпе, ш, п, Миј
 Вањски кѠш, н, Миј
 Веља главница, њ, п, Миј
 Веља долина, њ, л, Пп
 Веља зграда, л, њ, Пп, иначе —
 чест назив обрадиве површине
 Веља њива, њ, л, Пп
 Веља пѠјтеза, ш, в, Миј
 Веља ѡлица, сеоски пут између
 Почкаља и ЛК, кроз каме-
 њар
 ВељѠ Гарач, планина по којој
 је Загарач добио име
 ВељѠ дѠ, ш, п, Му, Бур, Мал,
 ЛК, и на др. мјестима
 ВељѠ кѠш, њ, п, на више мјеста
 ВељѠ мрамѠр, л, њ, Пп, Мал
 ВѠтријеч / ВѠтријечи, в, ш, п, њ,
 Миј
 ВѠгањ / ВѠгања, њ, л, куће, Пп
 ВѠгњѠшта, „ћѠ кућа попа РѠста”,
 ЛК
 ВѠле, ш, п, Миј, Пп
 ВѠлин дѠ, њ, в, Мус, з, Миј
 ВѠноград/и, з, Мус, иначе на
 више мјеста у ДЗ, з, п, н
 ВисѠка, брдо зап. од Пп, з, Пп,
 Мал

- Више водѐ, з, н, Мал, Пп, ЛК
и др.
- Више Ускѡра, ш, н, Ђур
- Вйшња, л, њ, з, ЛК
- Вйшњице, л, њ, Пп
- Водйне, х, Миј
- Вѡтњаѡк, л, п, Пп и на др. мј.
- Враге, л, њ, ЛК, Мал, Јаб, зас. у
Јаб
- Врѡнине рупе, р, Миј
- Вртйељке, з, „у врх Гарчйћа”,
Пп
- Вукѡјлова рупа, в, ЛК
- Вуков крш, н, Мал
- Вукова главйца, н, ор, Јаб
- Вукова гомйла, з, ЛК
- Вукова гомйла, н, Јаб, узв. близу
Вукове главице
- Вуков пѡд, з, ЛК
- Вукове рупе, ш, Јаб
- Вуково кўћйште, њ, н, Јаб, Миј
- Вукојевина/е, л, њ, п, Јаб
- Вуѡгача, х у зас. Љута Драча,
Пп
- Вуѡсанове рупе, ш, п, Миј
- Вуѡсановина, з, Миј
- Вуѡсаново гўмно, њ, Миј
- Вуѡсаново кўћйште, з, Миј
- Вўше, в. У е
- Вўчјѐ рупе, з, Јаб, ЛК
- Гѡравй пѡд, ш, њ, п, Мус („тў е
лйса нѐчесовй гарѡв”)
- Гѡрач, планина по којој је Зг
добйо име (Вѐљй Г., Мѡлй Г.)
- Гѡрчеви, заједн. име за В. и М.
Гарач
- Гарчйћ — друго име за Мали
Гарач. Чешће се под тим пој-
мом подразумејева власништво
забрана у Г.
- Гѡшѡва пећйна, н, Бил
- Гѡурин Дѡ / Гѡурйн дѡ, зас. и
парцеле у Јаб
- Гњйлаѡвѡ рупа, њ, п, ш, Миј
- Говедарйца, х („у Обѡд, у Гар-
чйћ”)
- Гѡдањскй потѡк, х, н, л, Јаб
- Гѡдна, х, Јаб („извѡр кѡ вѐлйкѡ
вѡда бўдѐ, кѡ устанѐ Гѡдна”)
- Гѡђене, з, ЛК, Пп
- Гѡлй брйјег, з, ЛК
- Гѡлубйња, јама у страни Гарчйћа,
Пп
- Гѡлубовине, з, Пп
- Гомйле, н, кућа, Јаб
- Гомйле / Громйле, з, н, Јаб
- Гордѡнйн мрѡмѡр, ш, н, њ, Мус
- Гѡрњѐ Јѐлйне рупе, ш, з, Миј
- Гѡрњй Загѡрач, дио племена Зг
- Грѡбов / Грѡбовй ѡбѡр, з, Пп
- Грѡбова шўма, ш, з, Јаб, Мал
- Грѡбовина, н, ш, з, Јаб, Мал
- Градйна, главица у ЛК
- Грѡдйште, ш, п, х („ймѡ слйв
прйроднй”), Миј
- Грѡва шўма, з, њ, ш, ЛК
- Грѡвйште, њ, п, л, на више
мјеста у ЛК, Мал, Јаб
- Грлѡчкѡ прѡдѡ, ш, Пп, з, Миј
- Грлѡчкѡ стрѡна / Грлѡчкѐ стрѡне,
н, з, Миј
- Грлѡчкй дѡ, Миј, Мус
- Грлѡчкѐ рупе, в, Мус
- Грлѡчкѡ прйсоје, з, п, Миј, Мус
- Грљѐв кўк, шумовити ороним у
Мал („свѐ кунѡвина, и ѡна
нѡприје проћетѡ, прозелѐнй”)
- Гробнйца, р, Пл, Бил
- Гробѡвѡ главйца, п, Јаб.
- Грѡбље у Гѡрњй Загѡрач, грѡб-
ље
- Грѡбље у Дѡњй Загѡрач, грѡбље
- Грѡбовље, н, з, п, Јаб
- Громйле од грѡбовља (уп. Го-
мйле)
- Грѡпа, заселак у ЛК, в, Мус
- Грѡцкй крш, з у ЛК (према
Гропа — гропски)
- Грујина рупа, в, Ђур, њ, ЛК, Јаб
- Гўбавйца, њ, п, л, Миј
- Гўвно, л, Мал, чешћи назив парц.

- Данка, л, њ, н, Пп, Мус
 Двогрла, називи три воде — у
 ЛК, Јаб, Пп
 Дебѣла шума, њ, з, Мал
 Дебѣли пѣд, њ, ш, Мал, њ, Миј
 Демирача, н, каменица, Јаб
 Демиров грѣб, з, Јаб
 Дѣбра вода, х, ЛК, Јаб (1 хидр.)
 Добрѣшница, њ, Миј
 Добрѣштица, х, Бур
 Дѣ Бурѣшића, ш, п, Мал, Миј
 Долина — врло чест назив за
 обрадиво земљиште, обично ни-
 же од нивоа кућа на ободу
 стране
 Долине — чест назив обрадивог
 земљишта даље од кућа, обич-
 но на нижем нивоу од њих
 Дѣлови, зас. и катун међу Гарче-
 вима; припадају Миј, Мус, Бур.
 Иначе, то је чест назив за пар-
 целе у каменитим странама,
 обично у вртачама.
 Дѣлови Ђалетића, њ, п, ш, Мус
 Дѣњи бавѣни, л, Пп
 Дѣњи дѣ, њ, л, п, Мус, Миј,
 Бур
 Дѣњи Загарач, јужни и југоист.
 дио племена Загарач
 Дѣ под љба, л, њ, Бур
 Дѣчић, в, Мус, иначе чест назив
 за плодно удубљење у каме-
 њару
 Дѣчићи, ш, Бур, иначе чест
 назив за плодно земљиште у
 камењару
 Драчањов пѣд, ш, л, Јаб
 Драчица, заселак у ЛК
 Дренѣва рупа, н, в, јама, ЛК, Јаб
 Дренѣво катунѣште, з, Миј
 Дрина, в. Ринтог
 Дрѣшин дѣ, з, п, л, Бур
 Дубѣнићи, њ, л, Миј, зас. у Мал
 Дѣбови, ш, Бур
 Дубѣка катунѣшта, ш, њ, Бур
 Дубѣка страна, ш, з, Миј
 Дубѣкача, л, ЛК
 Дубѣки дѣ, в, Мус, з, Мал
 Дубрава ш, ЛК, Мал
 Дубравиште, л, п, њ, ЛК, р,
 Мус
 Дуваниште / Дуванѣште, л, њ,
 Мал
 Дѣга њива, л, њ, Мал
 Дѣгачка долина, њ, Миј
 Дурата прѣдѣ, з, Миј
 Дуратова прѣдѣ, ш, п, Пп
 Дуткова шума, з, п, Пп
 Бикањов крш / Бикањов Крш,
 зас., з, н, ЛК
 Бинчев дѣ, ш, н, п, Бур
 Бинчевица, х, Бур
 Буревина, л, Пп
 Бѣрина дубрава, ш, з, л, њ, ЛК
 Бурѣковићи, зас. у ГЗ
 Бѣрѣва рупа, л, з, в, Пп
 Бѣрѣвића главѣца, њ, н, Мус
 Брѣков пѣд, њ, л, п, Миј
 Брѣнине рупе, з, Миј (= Јери-
 нине рупе?)
 Живѣлевина, њ, п, Мал
 Ждрѣбања, њ, л, п, н, Мус
 Ждрѣбѣња прѣдѣ, з, н, Мус
 Завала, ш, Бур, Миј
 Завале, њ, п, Бур
 Завалин дѣ, њ, л, ш, Миј
 Загарач,⁶ Загарача (не Загарча);
 често је у употреби и облик
 Nsg *Загараче*. Назив добијен
 према Гарач, село иза Гарча.

⁶ В. о овоме у раду наведеном у нап. 1.

Загѡнци, ш, л, њ, Миј
 Загѡров дѡ, в, њ, Пп
 Замрштен, п, н, Миј
 Заѡветнї обѡр, з, Мал
 Запѡћке, ш, н, Бур
 Засеѡцкѡ њїва, њ, п, з, Мус
 Згрѡда, л, њ, п, на више мјеста,
 уз сваку кућу; апелатив — оп-
 шти појам за обрадиво парче
 земље
 Згрѡде Бѡћиѡа, њ, л, Миј
 Згрѡде Вѡшковиѡа, в, Бур
 Згрѡде Дубїниѡа, њ, п, Мал
 Згрѡде у село, л, п, њ, Миј
 Зечїца, л, њ, Мал
 Зечїце, њ, Мал
 Зїнчѡвина, њ, Мал
 Зѡричина кѡпавица, ш, Миј

Ивѡнова гѡра, з, л, ЛК
 Ивѡнове лѡзине, з, Мус
 Ївѡнчев дѡ, ш, Бур, з, Миј
 Ивѡѡци, з, Миј, ЛК
 Ївѡва рѡпа, з, в, Бур
 Їгрїшта / Игрїшта, з, Пп, Бур
 Илїн дѡ, л, Пп
 Испо(т) странѡ, ш, Бур, з, Мал,
 Миј
 Їчкѡ рѡпе, л, в, з, ЛК
 Їчки дѡ, њ, ш, в, Мус

Јѡбуке, зас. у ДЗ
 Јѡворовї лѡнци, ш, н, р, Миј
 Јѡгњїла, з, Пп
 Јѡгњїле, л, њ, Пп
 Јѡгњїло, њ, н, Пп
 Јагњїлскї обѡр, н, ш, Пп
 Јагѡнскї обѡр, з, н, Пп
 Јѡмскѡ странѡ, з, страна у ЛК
 изнад Почкаљске јаме

Јѡмскѡ копїто, л, њ, ЛК
 Јѡнковиѡа, л, ЛК
 Јѡнковиѡа рѡпа, ш, ЛК
 Јѡрчина прѡдѡ, з, Мус (= Јачи-
 на?)
 Јѡрчине прѡдоли, ш, з, Мус
 Јѡсенов крш, ш, н, Миј
 Јасїке, ш, з, Бур, Пп
 Јасїковиѡа, њ, Миј
 Јасїковица, р, Миј, њ, ш, в,
 Бур
 Јѡчина кѡменица, з, Пп
 Јѡчине пѡдине, п, ш, Пп
 Јѡчине рѡпе, ш, н, Миј
 Јѡшине долине, в, Миј, Ј. рупе,
 Миј
 Једнѡше,⁷ друго име ДЗ у кот-
 лини
 Једнѡшкѡ Пѡље / Једнѡшкѡ пѡ-
 ље, равница у ДЗ, котлина
 Јелѡнѡ ждрїјело, з, Бил, Јаб
 Јѡлїне рѡпе, ш, н, њ, Мус
 Јерїѡѡ прѡдѡ, њ, ш, Миј
 Јѡрѡковица, х, Мус („вѡда у Гар-
 чїћ”)
 Јѡрѡков пѡд, з, Мус
 Јерїнине рѡпе, ш, Миј
 Јовѡновиѡа, з, п, Бур
 Јовѡновиѡа долиѡа, л, њ, п, Мус

Кадїјѡча, л, ш, п, Бур, л, Мал
 Кадїн дѡ, з, н, Миј, њ, Мал
 Кадїне долине, з, Миј („тѡ је у
 Гѡрач већ”)
 Кадїно кѡћїште, ш, Миј
 Кѡлиѡа јѡма, л, њ, јѡма, Мал, Пп
 Калѡђеров дѡ, њ, п, ш, Бур, з,
 Миј
 Калѡђерѡва главїца, ор, Миј,
 Бур
 Кѡменица, н, х, ЛК

⁷ Једноше (дакле, не Једноши) данас обухвата само доњозагарачку котлину, што значи да му не припадају ни сва доњозагарачка села (рецимо, Плана и Билеѡа). У употреби су називи: Једноше, Једношко Поље, Једношко поље.

Камйшѣво, з, л, Пп
 Капѹра, з, Пп
 Караманскā рѹпа, л, Пп
 Караманскѵ гѹмно, з, н, Пп
 Катунйна, зас. у Јаб
 Катунйште, њ, ш, Ђур
 Кобилѧчка лѧка, ш, н, Миј
 Кобйловица, л, Пп
 Кобильѧча, ор, х, Миј
 Кобильѧчки дѵ, п, ш, Миј
 Ковачйца, л, њ, р, Ђур, Пп, Мал
 Кѵврѧг, њ, з, Мал
 Кољашйца, кривина на цести из-
над Пп
 Комунйца, непл. земљ. од око
10 км² уз Јаб, Пл, Бил, испаша,
гранична између Зг, Комана и
Бандића
 Кѵњева шѹма, з, ш, Јаб
 Кѵнскѵ осѵје, з, страна, Миј
 Кѵпиловица, ш, ор, Пп, Миј
 Кѵпилов дѵ, л, в, Миј, Пп
 Копйто, л, ЛК
 Корѧвац, брдо у ЛК
 Корйта, л, Мус, з, Мал
 Котарйнскѵ рѹпе, ш, њ, п, Мус
 Кѵтлијеш / Кѵтлијеша, н, ЛК,
Мал
 Кострйкова прѵдѵ, л, з, н, Мус
 Кошйћ, в, л, з, ЛК
 Коштйль, з, л, Миј
 Кошћелѧче, л, њ, з, Мал
 Крадњѧ ждрйјела, ш, п, Мус
 Крадњѧ њйва, п, ш, Миј, Мус
 Крајњѵ завале, њ, Миј
 Кременѧче, н, кућа, Мал
 Кривѧче, п, Мал
 Крйвй дѵлови, њ, ш, Миј
 Крйвй пѵд, ш, п, Пп, з, л, Миј
 Крйвй орѧх, л, Пп
 Крйжалине, ш, п, Ђур
 Крйльѧче, п, Миј
 Крљѧчйн ѵбѵр, з, Јаб
 Крстѧче, л, њ, Мус
 Крсте, зас. у ЛК
 Крстѵва прѵдѵ, њ, л, п, Миј

Крушкй дѵ, њ, п, Пп
 Крушкѵвй дѵ, л, в, Пп
 Крш од Вйшњѵ, н, з, ЛК
 Крш од Шкѧлѧ, н, з, ЛК
 Кубасйца, њ, п, Миј
 Кунѵвѧ главйца, ш, Ђур
 Кунѵвѧ рѹпа, р, н, Миј
 Кунѵвача, ш, н, Ђур
 Кѹпало, купалиште на р. Сушици
и земљиште око њега, ЛК
 Куповйца/е, л, њ, Пп
 Кѹћйшта, н, п, ш, Пп, иначе на
више мјеста се појављује ово
име, обично у Nsg

Лѧдина крушка, п, њ, л, Мус
 Лѧдов дѵб, з, ор, ЛК
 Лѧдова прѵдѵ, н, ЛК
 Лѧзѧрев дѵ, ш, п, њ, Јаб
 Лѧзаревине, њ, л, Пп
 Лѧзѧрев Крс(т), село у ДЗ
 Лазарйца, х, Пп
 Лазарйчкѵ рѹпе, ш, њ, Пп, Миј
 Лѧзина, з, Пп
 Лѧзине, з, н, ЛК
 Лѧке, ш, Јаб
 Лакйћевина, њ, л, Мал, Пп
 Ламѵвач, л, њ, Мал
 Лѧнйште, њ, п, Миј
 Ласѧновица, ш, н, Миј
 Лѧчине дољине, л, њ, Ђур
 Лашевйне, л, з, Пп
 Лѧшкѵ дољине, л, Ђур (< Лу-
лашке...?)
 Лѧшкй потѵк, х, Ђур (< Лу-
лашки...?)
 Ледйне, з, ЛК, иначе чест назив
за необрадиво земљиште ван
камењара
 Лѵра, х, Мус („ймѧ у Зѧгреду
дрѹгѧ Лѵра”), Ђур
 Лѵрине, ш, н, Пп
 Лѵскй ѵбѵд, ш, п, Миј
 Лећѵло, л, њ, Миј (уп. лећа), Пп
 Лећйнскѧ рѹпа, њ, Миј, Мус

Ливада код Потѡка, л, Пп
 Лијепā пољана, н, Миј
 Лијесак, њ, Миј
 Лије, ш, з, Пп
 Лије Вујѡвѣћа, ш, Пп
 Липовац, њ, Мал
 Липовача, л, Мал
 Липоваче, ш, п, Мус, Мал
 Липовѣ дѡ, в, з, Пп
 Липовица, з, ш, Мус, Мал
 Лица, х, р, Мус
 Лисā вртāча, њ, п, Мус
 Литице, з, Пп
 Лѡзица/е, њ, л, на више мјеста у
 ДЗ
 Лозница/е, л, њ, п, на више
 мјеста
 Локањска главѣца, ш, н, Ђур,
 Миј
 Локањ врт („једна подѣна, и на
 њѡга је био локањ, ка ѡ ѡба,
 више Вѡдѣна при Гарчу”),
 Ђур, Пп
 Локванврт, њ, Ђур, Пп
 Лѡквице, њ, л, ЛК, Јаб
 Лѡлина рупа, ш, р, Пп
 Лѡнци, ш, ЛК
 Лѡнци из Јована, ш, Мус
 Лѡнци из Марка, камењар, Мус
 Лѡнчеви, ш, ЛК
 Лубардѣшкā главѣца, ш, з, Миј
 Лубардѣшта, п, з, Миј
 Лубардѣште, з, Пп
 Лулашки потѡк, х, л, ЛК

Љѡска прѡдѡ, п, ш, ЛК, Миј
 Љѡски дѡ, з, ЛК
 Љѡски ѡбѡр, з, ЛК
 Љѡскѡвā дољина, з, ЛК
 Љѡскѡвѣ забрāн, з, ЛК
 Љѡскѡвѣ крш, з, н, ЛК
 Љѡскѡвā рупа, з, л, ЛК, њ, Миј
 Љѡскѡвѡ плāндѣште, з, Миј
 Љѡбичићи, зас., Мал
 Љѡкова главѣца, њ, л, п, з, Јаб

Љѡковићи, ш, Јаб, њ, п, Мал
 Љѡтā Дрāча, зас. у Пп
 Љѡтѣ дријен, з, ЛК

Магарчѡва рупа, н („ѡѡ лисāло
 магарѡ”), Пп, ЛК
 Магрѣвѡ зградѡ, з, Мус
 Магрѣвѡ рупе, в, з, ЛК
 Маќљѡн, ш, њ, Миј
 Маќљѡнове дољине, ш, њ, н,
 Мус
 Мāлā дољина, њ, л, п, ЛК, и на
 више других мјеста
 Мāлā камеѣница, л, Пп
 Мāлā пāтеза, ш, Мус, Миј
 Мāлā ѡлица, улица кроз каме-
 њар (од Крста до ЛК)
 Малѡнза, село у ДЗ
 Мāли Гарач, ор
 Мāли дѡ, њ, л, Миј, иначе на
 више мјеста у ГЗ
 Марѡн, в. Мрѡн л, њ, з, Пп
 Марѣна дољина, њ, ш, п, Миј
 Мāрине дољине, л, Миј
 Мāрков дѡ, ш, л, њ, Пп
 Мāрков пѡд, п, Мус, Миј
 Мāркове рупе, п, њ, Миј
 Мāрково копѣто, вир на р. Су-
 шици и околно земљ., ЛК
 Мāројево осѡје, ш, н, Мал
 Мāрѡва рупа, р, Мал
 Марчинѡв пѡд, п, Мус
 Матāнова брѡда, ш, Миј
 Матāнова грѡда, ш, Пп
 Матāнова прѡдѡ, з, ш, њ, Миј
 Мāшѡв понѡр, л, њ, Мал
 Меѡѡдāча, з, п, Пп
 Меѡѡце, зас. у Јаб
 Меѡу Гарчевима (= Долови), р,
 ГЗ
 Мијѡгѡс(т) / Мијгос(т), село у
 ГЗ
 Мијѡгоски ѡбѡр, зас. у Мал
 Милѡнковица, ш, њ, п, Мус

- Милѣвић-ѡбѣр, з, Мус
 Милѡв ѡбѣр, з, Мус
 Миошићи, л, ЛК
 Марковина, ш, п, ЛК
 Митрач, н, х, ЛК, Јаб
 Митровића прѡдѡ, з, Мус
 Мићанкине рѣпе, ш, Миј
 Мишѣљина јѡма, ш, п, Миј
 Мишковац, л, њ, Пп
 Млаке, л, њ, ЛК (поред р. Су-
 шице)
 Млачице, л, њ, ЛК
 Модулишта, р, Миј („у бобѣју
 ѡд Гарча“)
 Мостина/е, л, њ, купалиште на
 р. Сушици, водени газ, ЛК
 Мостовача, л, њ, п, Мал
 Мрвѡшева грѣда, ш, Миј
 Мрђѡн, ш, њ, з, Пп (уп. Марђон,
 исти мтп)
 Мрђѡдова зграда, п, л, Миј
 Мрђѡдов дѡ, п, до, р, Миј, Мус
 Мркѡљѡк, з, Мус
 Мрљѡн, н, Мус
 Мрљѡни, њ, ш, Мус
 Мрљѡнскѣ долине, њ, з, Мус
 Мрљѡнскѣ долине, њ, з, Мус (уп.
 исто Мрљѡнскѣ долине)
 Мртвѣло, ш, п, њ, Миј
 Муљино, з, Пп
 Муњѣ ждрѣјело, н, Пп
 Мурвице, л, Пп
 Муѡтеровића камењѡр, н, Мус
 Муѡтеровићи, село у ГЗ
 Муѡтерскѡ лака, њ, ш, Мус
 Муѡтерскѣ дѡ, њ, в, Мус, з, Миј
 Муѡтовѡча, л, п, ЛК
 Муѡсурскѡ лака, р, Миј

 Никѡлина главѣца, з, Јаб
 Никѡлине лѡзине, в, з, Ђур, з,
 Јаб
 Нѡвѡков дѡ, в, Пп
 Нѡвѡков ѡбѣр, з, Пп

 Нѡвѡ почијевѡло / почијѡло, њ,
 ш, Мус
 Ногѡља, л, њ, Пп („уѡће од
 Потока“)

 Његѡновица, ш, п, Мал, њ, Миј
 Његѡле, зас. у Ђур

 ѡбѣр, н, Пп
 ѡбзѡвѣ кѡм, н, Пп
 ѡбѡд, н, з, Пп
 ѡбѡр, з, Пп, иначе — значи и
 двориште куће или штале
 Овѡсине, њ, Пп
 Ограђе, з, Мал
 Озидѡча, л, њ, в, ЛК
 Озидѡче, н, ЛК
 Озѡвѣ кѡм, р, Јаб
 Окѡ Кривѡчѣ, ш, њ, Мал
 Околишта / Околишта, ш, п,
 Мус
 Окрѡјак, л, Пп, иначе значи крај
 њиве, или мали дио обрадиве
 површине
 Окрајница, л, Пп
 Округлаче, њ, Мал, ш, н, Миј
 Окѡћница, л, Пп, иначе дио земљ.
 („којѣ припѡда кѡћи, тѡ е бѣло
 зѡ вријеме задругѣ“)
 Опсѣње, л, њ, ш, Пп
 Опѡсине, л, Пп
 Ораѡхова лака, ш, Миј, Мус
 Ораѡхова прѡдѡ, њ, ш, з, Мус
 Ораѡхове прѡдоли, Мус
 Орашкѡ њѣва, л, Пп
 Оѡташ, ор, Јаб („то је и посѣок
 јѣдан у Јѡбуке“)
 Оѡташкѡ рѣпа, њ, Јаб
 Оѡташкѣ дѡлови, в, Јаб
 ѡсијек, з, њ, Мал
 Осѡје, дио М. Гарча, и на више
 мј.
 Ошидѡ главѣца, п, ор, Миј

- Пáвловина, њ, ЛК
 Палагрѣне, њ, л, ЛК, Мал
 Па̀прат, з, Ђур, Пп
 Папратѣне зас. у Ђур
 Пасáка, њ, л, з, ЛК, Пп
 Па̀сá рѹпа, њ, п, н, ЛК, њ, н,
 Миј
 Пага̀њскѣ дб, в, з, Мус
 Па̀тње, зас. у Ђур
 Пеја̀нскѣ лáзине, ш, Миј
 Пеленпѣр, њ, н, ЛК
 Пѐрковине, њ, л, Пп
 Пѐрѡва плбча, з, Пп („ѣспаша у
 Гарчѣћ“)
 Петриѣ̀дн, н, Пп („литѣца код
 лѣтѣца од Лѣпа“) ⁸
 Петриѣвѣина, л, њ, Ђур, и зас. у
 ГЗ
 Пѐрѡва кáменица, з, ЛК
 Пѐтровáч,⁸ котлина у ДЗ
 Пѐрѡвина, л, њ, Мал
 Пѐрѡвић-крш, ЛК („у Осѡје“)
 Пѐрѡво гѹмно, х („ѹ Гáрач“)
 Пеѣ̀нскá рѹпа, ш, н, ЛК
 Пеѣ̀йна, ш, ЛК („и грѣда нá
 цáду“)
 Пеѣ̀ине, з, ЛК
 Пиљенѹша, л, з, Пп („велѣ се:
 'Кá проѣтá прáска у Пиљенѹшу“)
 Пѣ̀томá Лбза/лбза, зас. у Пл, з,
 Јаб
 Пјешѣвчáкá рѹпа, в, ЛК
 Пјешѣвчáкá рудѣна, з, н, ЛК
 („од Јáмскбга копѣта до Ўшá“)
 Плáна, село у ДЗ, на граници са
 Бјелопавлићѣма, уз р. Сушицу
 Плáндѣште / Плáндѣште, ЛК
 Плауљѣна шѹма, п, Пп
 Плбча, њ, л, ЛК
- Плбче, п, њ, Ђур
 Плбчице, з, њ, Ђур
 Повржѣн дб, ш, њ, в, Миј
 Поврхпбљѣна, село у ДЗ
 Пбд, њ, л, Пп, ЛК, иначе — чеш-
 ћѣ мѣкротопоним у ГЗ и ДЗ
 Под Велѣшине, њ, Мал
 Пбдине, л, њ, Мус
 Под Лѣру, л, њ, Пп
 Под Мѣјѡгбс, њ, л, ш, Мус
 Поднопбљѣна, равни дио ДЗ,
 јужно од Драчице, тј. средине
 Поља
 Подбље, л, њ, ЛК, иначе — чест
 мѣкротопоним (означава ниже,
 обрадиве површине у Једнош-
 ком Пољу)
 Подбрак, њ, л, Пп, ЛК, Мал, Јаб,
 Миј
 Пбдријен, њ, Миј
 Пбдскѣ крш, н, Мус
 Пбд стрáну, з, Мал, иначе — ви-
 ше пута (назив за земљѣште
 испод стране)
 Под трѣшње, л, њ, ЛК („у Ђер-
 те“) ⁹
 Пожѡк, п, ш, з, Мал
 Пожѡке, р, Мал
 Пбздерѡвине, ш, п, н, Мал, њ,
 Ђур
 Покрáјвбдина, л, њ, Мал
 Покрáјнице, њ, Јаб („код мбста
 на Меѣѣцу“)
 Полачѣште, л, њ, Мал, ЛК, Пп
 Пољáне, п, ЛК, л, њ, Мал
 Пбље,⁹ равница у ДЗ
 Понбр, најнижѣ дјелѡви у до-
 њѡзаг. котлини, на више мјеста
 у ЛК, ПП, Мал, Јаб

⁸ *Пеѣровáч* је у почетку био локалитет гдје је била црква св. Петра. Појам се ширио толико да је послѣе другог свјетског рата обухватао територију оба Загарача и суседних Бандића, као МНО (тј. општина) Петровáч. Данас Мјесна заједница и Мјесна канцеларија Петровáч обухватају само Доњи Загарач.

⁹ Ријеч је о Једношком Пољу, дакле равном дијелу Доњег Загарача, тј. о називу који је већ добио ојконимску вриједност.

Понђре, л, њ, Пп
 Понђри, њ, Пп
 Попђве грђде, н, куће, ЛК
 Поткућђница, л, п, ЛК, иначе —
 чест микропоним
 Потђк, вододерина у Ђур и Пп,
 за вријеме јачих киша постаје
 поток; по њему се тако зове зас.
 у Пп, и земљиште на тој по-
 вршини
 Потђци, р, Пп
 Почиваљска прђдђ, з, Мус
 Почђоке, л, Мал
 Почкаље, равница на граници
 ДЗ и Бјелопавлића, уз р. Су-
 шицу, ЛК
 Почкаљска / Почаљска јама, х у
 Почкаљу, јама, ЛК
 Прделђковине, л, њ, ЛК
 Приђђј, п, ш, Ђур
 Присоје, з, ЛК, Пп, иначе чест
 локалитет, означава страну ок-
 ренуту к југу
 Присој, ш, з, Пп
 Присојска прђдђ, з, ЛК, Мал,
 Ђур
 Прђдђ из Райча, н, Мус
 Прђдђли, з, Мал
 Прђсенђ вода, х, Мус
 Прђсенђ зграда, в, Мус
 Прђсенђ прђдђ, њ, з, Мус
 Прђсина / Просина, п, з, Мус
 Прђшевине, њ, л, Мус
 Прђшња, л, Мус

 Радашиновица, з, Пп, Ђур, ш,
 Пп
 Радђва кућница, њ, Пп
 Радђн дђ, њ, н, Ђур
 Радђн дђ, в, Ђур
 Радђв дђ, в, Мус
 Радђв ораћ, л, њ, ш, Мус
 Радђва прђдђ, њ, п, Мус
 Радулова зграда, ш, Миј, п, ш,
 њ, Ђур
 Рађенова зграда, њ, п, Миј
 Рађенова њива, њ, з, Миј

Рђзђј, л, Пп, р, Мал
 Рђзђјина, п, л, Пп
 Рђзђјна, р, Мус
 Рђзђјна, з, л, њ, п, Пп
 Рђздђља, з, п, ш, Мус
 Рађђв пђд, њ, ш, л, Миј
 Райчева долиђа, л, Мус („двђје
 — јђдна више друђђ“)
 Райчев дђ, з, Мус, н, Ђур, њ,
 Јаб
 Райчевина, л, Мус
 Райчево кућђште, н, Јаб
 Рађђв катђн, п, л, Јаб
 Рађаов / Рађов ђђђр, зас. у Мал
 Рађнички крђш, ш, Миј
 Рађојев ђђђђр, н, Мал
 Рађина, з, Миј
 Рађкова шђма, з, Јаб, ш, Ђур
 Рађкове пољађе, њ, Јаб
 Рађково ждрђјело, ш, п, Јаб
 Рађђва шђма, з, Мал
 Рађковаче, п, з, Мус
 Рађина, в, њ, Пп
 Рађина прђдђ, з, н, Пп („у Гар-
 чић“)
 Рађђђг, дио Потока у Пп, нека-
 дашња вододерина („нека(т) сђ
 звђло Дрђина, јер је вђзде врђла
 вода“)
 Рисђма долиђа, њ, п, Миј
 Рогђјски крђш, њ, н, кућа, Мус
 Рђђина, л, Пп
 Рђђина долиђа, њ, л, Мус
 Рђђевђ кађм, ш, Мал
 Рђђђшта, зас. у Миј
 Рђпа, њ, в, ЛК, иначе — на више
 мјеста то означава њиву у
 удубљењу
 Рђпа у Грђђки крђш, в, ЛК
 Рђпа на Мђли дђ, њ, Миј
 Рђпа под грђђђм, њ, ш, Мус
 Рђпа под крђш, ш, Мус
 Рђпа Филиповића, њ, л, Пп
 Рђпе Јђнковића, њ, ЛК
 Рђпе у Гарчић, ш, з, Пп
 Рђпезе, вртаче, њ и п у ЛК
 Рђпице, њ, ЛК

- Сађавац, ор на граници изм. ДЗ,
 Комана и Бандића
 Сјмџва прџдџ, п, Мус
 Синталија, х, Мус
 Синталије, ш, з, Миј („вџла,
 шџма окџ њџ вџеликџ, џмџ мало
 земљџшта“)
 Скџчкџ стрџна, з, Мус
 Слџчџца, л, ЛК, Пп
 Слијџпчџв дџ, в, Јаб
 Смџквица, л, ЛК
 Спаџва рџпа, ш, п, Мус
 Стџнџна дољџна, ш, п, ЛК
 Стџнојеве рџпе, њ, п, ЛК
 Стџрџ вода, х, л, Пп
 Стџрџ дољџне, њ, в, Пп
 Стџрџ крши, н, Пп
 Стојџновина, л, Јаб
 Стојџновиџа ливџде, л, Јаб
 Стражџца, узв. у камењару у
 Гођенима, ЛК
 Стрџна, з, ЛК, Мал, Пп, иначе се
 овако често називају забрани у
 странама брда
 Стрџмац, з, н, Миј
 Стрџмачкџ џлуге, з, н, Миј
 Стрменџче, зас. у Мал
 Стрџмчеви, ш, п, Миј
 Сџвџ потџк, поток Јаме почк.,
 ЛК
 Сџк, зас. у Пп, ор
 Сџка, ш, н, Миј
 Сџкеза, зас. у Пп
- Сџверовина, з, Ђур.
 Сџднџк, н, Пп, Ђур
 Сџнокџс,¹⁰ неколико забрана у
 ДЗ и ГЗ
 Сџнокџскџ дријџен, л, Мал
 Сџнокџскџ џбџр, н, Мал
- Сџнокџша, л, Пп, ЛК (в. нап.
 уз Сџнокос)
- Татџновица, н, Миј
 Тврдџ лака, з, Ђур
 Тврдџ рџпе, ш, Ђур
 Тврдџ џбџр, з, Мус
 Тврдџш, з, н, камењар, Миј
 Томболџча, л, њ, Пп („тџн је
 Шџта Ђџткова изгорџла, пџ се
 вели: 'изгорџла кџ Шџта у
 Томболџчу“)
 Топовџна,¹¹ („дџо имџња попа
 Рџста“), ЛК
 Торијџн, кривина на путу ДЗ—
 —ГЗ
 Торџне, з, Пп
 Трипков дџ, л, њ, Ђур
 Тришџн дџ, њ, Пп
 Тришине дољџне, з, куђе, Пп
 Трџнове, з, Пп („пџшњџк више
 Лазарџцџ у Гарчџћ“)
 Трџнџвџ рџпе, њ, ш, л, з, р, ЛК
 Трџнови, п, з, Ђур, з, њ, Пп
 Трџнџвице, з, Ђур
 Трџнџнскџ крш, з, њ, р, Миј
 Трџнџшкџ крш, з, њ, р, Миј (в.
 Трџнџнски крш)
 Турчџновица, ш, п, Пп, ш, Миј
- Тепџрскџ главџца, н, Јаб
 Терџти, з, ш, ЛК, некада и зас.
 Ђџков крш, л, п, њ, Ђур
 Ђџковине, њ, Ђур
 Ђџмове рџпе, ш, п, Ђур
- Ўба (в. Бешин Уба)
 Ўдрџгова лака, њ, п, л, двориш-
 те у Пп, з, Миј
 Ўдрџговина, љ, п, н, Миј

¹⁰ Појам лексеме *сџнокос* у Загарачу више није везан за земљу са које се коси сијено (тј. ливаду), већ најчешће означава прикрајак плодног земљџшта на којему је дрвеће, најчешће шибље (јасена, дивљег нара — 'щипка', како се овдје нар назива, и сл.).

¹¹ То је земљџште на путу Даниловград—Чево, у ЛК, истакнуто и погодно за осматрање кретања војске. Према казивању старих Загарчана, ту су у првом свјетском рату били постављени аустријски топови. Одатле је био врло добар преглед територије Доњег Загарача и Бандића.

Ўјна главйца, њ, ш, п, Миј
 Ўлица,¹² сеоска улица у ЛК, Пп,
 Мал, Јаб (уп.: Веља, Мала,
 Црнијенска)
 Урйчевица, њ, Миј
 Ускѡр, р, з, Ђур
 Успўтњйца, њ, ш, Ђур
 Ўше, ш, з у Гарчићу, ЛК, Пп, уп.
 Вўше

Царина/е, њ, л, ЛК, Пп
 Царева рўпа, в, Мус
 Цариграцкa рўпа, ш, п, Мус
 Цѡр, њ, п, ЛК („у Трнове рупе“)
 Церѡвѡ рўпе, њ, п, ш, ЛК
 Церѡвй пѡд, з, Пп
 Цйцмaновица, х, Миј
 Цйцмaновице, њ, з, н, Миј
 Цмиљaновица, ш, Миј
 Црвѡнa рўпа, њ, Мус
 Црвенaча, њ, п, ш, Мус
 Црвѡнй дѡ, њ, ш, Мал
 Црвенйца, њ, н, Мус
 Црвѡўље, з, п, Пп („у Гарчић“)
 Црквйне / Цркѡвине, њ, л, ЛК,
 Пп

Црквйште, л, њ, Пп, ЛК, Мал
 Цркѡвнѡ, л, њ, Пп, ЛК (суп-
 стантивизирано)
 Црнa Стрaна, зас. и ор у Пп
 Црнйенскa ўлица, улица између
 Међице и Јабуга, Јаб

Челйнскй крш, н, Пп, Ђур
 Чѡндеровине, л, н, Мал

Шабѡвйне, л, њ, ЛК, Пп
 Шабѡва лaка, п, н, Мус
 Шенйчине, л, Пп
 Шенйчйшта, л, њ, Пп
 Шйпaк, л, з, Мал, н, Пп
 Шипковaч, л, Пп
 Шкaле, зас. у ЛК
 Шкaле Ивaновића, дио зас. Шка-
 ле
 Шкaмац, х, њ, л, р, Пп
 Шкѡљ, н, ЛК („на Дрaчицу“)
 Шкрѡбине, н, ор, Јаб
 Штйпавичина шўма, з, ш, Пп
 Шћѡпaнова подина, л, њ, Миј
 Шўма, н, з, Пп
 Шуњaтa главйца, з, ш, ор, Ђур

Анализом наведених топонима долазимо до закључка да се према начину постанка, тј. према поријеклу јавља неколико група њих: топоними добијени према апелативу, топоними добијени на основу имена биљака или животиња, топоними добијени на основу антропонима, а за не мали број њих може се рећи да имају даљу, понекад нејасну и „скривену“ мотивацију.

1. *Топоними айелайивској йоријекла*, међу њима нарочито микропоними, бројни су и врло разноврсни. Најчешће је назив дат према особини или изгледу земљишта, а понекад према радњи која је вршена на одређеном терену. Неријетко је име у вези са другим топонимом, или је пак асоцијативног карактера и сл. У основи топонима овог типа је најчешће именица, а затим придјев или глагол, веома ријетко прилог или предлог (код вишечланих назива). Понекад је сам апелатив микро-

¹² Лексема *улица* овдје означава сеоски пут са обје стране ограђен 'живицом', тј. драчом, щипковином или сл. Најчешће су то живе ограде.

топоним (нпр. Басамаке, Близанци, Близнице, Виле, Вигањ, Воћњак, Гувно, Долина и сл.), али је апелатив најчешће основа микротопонима, а пун назив је добијен морфолошком доградњом — префиксима, суфиксима и сл., рецимо: Гарач (гар+ач), Загарач (за+гар+ач), Млачице (млак+иц+е), Озидача (о+зид+а+ти, тј. о+зид+а+ча) итд.

2. *Топоними фитонимској поријекла* такође су бројни, и обухватају велики број локалитета, односно биљака чија су имена у основи микротопонима. Ријетко се име добија према травама, чешће према дрвенастим или зељастим биљкама, које се гаје као воће или поврће, односно које расту као самоникле. И овдје, као и код топонима апелативског поријекла, појављује се више категорија назива: или је то, просто, име биљке (Буквице, дем. од буква, Вишња, Јасика, Мурвице, Макљен, Смоквице итд.), или нека изведена ријеч с именом биљке у основи, односно дијелу основе (Граовиште, Јасиковица, Трновице, Шеничине и сл.), или присвојни придјев од имена биљке и уз њега одређење изгледа земљишта (Дренова рупа, Љескова продо, Орахова лака, Просена продо, Трњински крш, Церове рупе итд.), или пак име биљке испред којег је именица или придјев којим се то име одређује (Крш од Вишње, Љута Драча, Питома Лоза, Под дријен, Сенокоски дријен итд.).

3. *Топоними зоонимској поријекла* нијесу бројни, или не макар у обиму у којем се јављају топоними фитонимског поријекла. У саставу имена овог типа налазимо чешће имена дивљих животиња или птица него имена домаћих животиња, водоземаца или гмизаваца. Такви топоними овдје су: Бизачине (према 'биза' — кучка), Вранине рупе, Вучје рупе, Говедарица, Голубиња, Јелење ждријело, Магарчева рупа, Мејдача, Паћа рупа, Пасака, Туков крш и сл.

4. *Топоними антропонимској поријекла* бројни су и има их неколико типова: 1) топоними настали на основу личног имена, 2) топоними настали на основу презимена, 3) топоними настали на основу занимања, звања или професије.

1) Код топонима насталих на основу личног имена имамо неколике категорије грађења:

а) Лично име у основи и суфикс као наставак (Асовина, Батрићевина, Бојановица, Вукојевине, Демирача, Буревина, Живаљевина, Ивањци, Јанковина, Јовановина, Лакићевина, Мирковина, Павловина, Петрићевина, Петровач, Радашиновица, Раичевина, Стојановина, Цицмановица, Шабовина итд.). Свуда је, заправо, топонимска основа лично име, а наставци су разноврсни, најчешћи су: *-ина* и *-ица*, а затим *-ци*, *-ац*, *-аче* итд.

б) Лично име у посесивној форми а иза њега обично апелатив: Алини долови, Белова долина, Богданови долови, Божова главица, Ваљина мрамор, Вуков крш, Горданин мрамор, Грујина рупа, Дуратова продо, Дуткова шума, Бурина дубрава, Иванова гора, Јачине подине, Копилов (?) до, Крстова продо, Лазарев до, Ладов дуб, Марина долина, Новаков обер, Раков под, Рамов катун, Симова продо, Тришине долине, Шћепанова подина итд.

в) Изузетно, налазимо и микротопониме који су у ствари лично име: Бојан, Данка.

г) Посебну категорију чине топоними састављени од апелатива + конструкција аблативни генитив са предлогом *из* од личног имена: Долина из Новке, Ливада из Јована. Ови називи су формирани према изнесеној формули, на основу ранијег власништва над њима. Такве називе они дуго задржавају и после промене власника, тј. после куповине, без обзира на то колико је ново име локалитета шире познато. Међутим, оваква имена не остају трајно (и ми их нијесмо биљежили на терену).

2) Код топонима насталих према презимену такође имамо неколике категорије:

а) Апелатив испред генитива сингулара презимена: До Ђуришића, Зграде Бећића, Рупе Јанковића и сл.

б) Презиме — у генитиву сингулара, понекад у номинативу синг., и иза њега апелатив: Ђуровића главица, Јанковића рупа, Јовановића долина, Миљевић (!) обер, Мирковића продо, Мустеровића камењар итд.

в) Топоним једнак по форми презимену: Љубичићи, Љуковићи, Миошићи, како се види — све у плуралу.

г) Посебну групу из ове категорије чине топоними типа: Мустерска лака, Мустерски до, Пејанске лазине. Ови називи показују припадност, али не личноме имену или презимену, већ селу, засеоку или групи кућа.

д) Топоними настали према занимању, звању, професији, положају и сл.: Кадијача, Кадин до, Калуђеров до, Попова греда и др. Према тумачењу аутентичних информатора, само микротопоним Попова греда, из ове групе, у вези је са занимањем (ријеч је о стијени са које се стропштао неки поп), док су остали настали по надимку (Калуђер односно Кадија), али — ти надимци су настали по звању односно положају.

4. Топоними са „скривеном” мотивацијом у нашој грађи чине групу од осамдесетак имена. Наводимо само нека од њих: Билећа, Буљерад, Ветријеч, Гаурин до, Годна, Грлачки до, Добруштица, Ички до, Котлијеш, Лера, Маленза, Митрач, Осташ, Палагрине, Пеленпер, Пиљенуша, Пожиоке, Ринтог, Синталија, Сук, Татановица, Торијун, Ђерети, Шкамац и др. Међу наведеним топонимима, и другима из нашег списка, има их не мало који су у литератури објашњени, неким је мотивација „привидна” (очито је да су неки настали од антропонима). Међутим, свакако има разлога за тражење етимологије свих топонима овога типа, без обзира на то да ли су они у литератури растумачени или не; рекло би се да на овом терену има не мало асоцијативних назива. Зато у тражењу

значења понекад помогне и легенда, и анегдота, и предање. Истина, усмена традиција најчешће иде далеко од правог „извора“ значења, али је не треба увијек ни одбацити.

Ми се, међутим, овдје нећемо задржавати на етимологијама грађе коју смо дали, а очито је да међу њима има много интересантних (не само са лингвистичког становишта) и не мало оних које би истраживача одводиле у далеку прошлост.

3. Антропоними

Антропонимијска грађа коју дајемо обухвата:

1) *џрезимена* у Загарачу, укључујући и „ужа“, тј. презимена група породица у оквиру ширег презимена, која су понекад и *џрезимена-надимци*, тј. тзв. *секундарна џрезимена*;

2) *лична имена* — мушка и женска;

3) *надимци* — мушки и женски;

4) *хипокористивици* — мушки и женски.

Презиме у Загарачу је патронимијског поријекла, и свакако није старијег постања (не би се рекло да има старијих од 17. вијека, а већина је с краја 19. и с почетка 20. вијека). Посредним закључивањем вјероватно би се дошло до убјеђења да је свега неколико презимена на овом подручју старије од 19. вијека. Писаних извора који би то потврђивали, или негирали, на жалост, нема. Према подацима Ј. Ердељановића (уп. *Спшара Црна Гора*, СЕЗБ XXXIX, Насеља и порекло становништва, књ. 24, Београд 1926) почетком 20. вијека стање презимена у Загарачу било је нешто другачије од података из наше грађе. Ердељановић, наиме, наводи старија презимена, али и нека млађа од којих су се тек у његово доба (овај крај он је испитивао 1910. и 1911. године) почела формирати нова (уп. презиме *Радмановић*,¹³ којега данас нема, и низ презимена насталих од њега).

Презиме као патронимијска категорија, међутим, овдје је, изгледа, живјело знатно раније. Но, то није *успшљено, џородично* презиме, већ остатак тзв. *очинствш* (уп. руско *ошчештво*), тј. *џрезиме џо оцу*, које се односи само на мушке потомке, а у Загарачу и данас живи (истина — углавном се односи на старије генерације). Тако овдје имамо: Андрија Бајовић (Андрија Бајов Велимировић), Јован Ђуришић (Јован Ђуришин Ђупић), Ђуро Ристовић (Ђуро Ристов Кековић), Машо Тиодоровић (Машо Тиодоров Ђупић), Јовица Јолетић (Јовица Јолетин Ђупић),

¹³ Према саопштењу колеге С. Стијовића, Радмановића је било у Ратицу, селу на подручју данашње дечанске општине (САПК). Колега Стијовић није провјеравао је ли у овом случају ријеч о Радмановићима из Загарача.

Милош Савељић (Милош Савељин Пешић), Симо Миловановић (Симо Милованов Шћепановић), Илија Ђетковић (Илија Ђетков Шћепановић) итд. Истина, у периоду послје другог свјетског рата скоро паралелно са *ирезименом-очинством* јавља се и придјевско именовање: Андрија Бајов, Јован Ђуришин, Милош Савељин, Илија Ђетков итд. Данас је, заправо, мало живих људи који се именују према очинству, а све више се јавља име и присвојни придјев од имена оца. По презимену именовања су изузетно ријетка: једино у чистим службеним односима, или приликом разговора са непознатим људима, тј. људима који нијесу са овог подручја (из Загарача). Очинство се ријетко јавља данас код људи млађих од 50 година.

Број породица-домаћинстава према презименима врло је услован, јер иста кућа (како се овдје каже: *оџак, оињишије*) данас има више домаћинстава, односно — по једним критеријумима (пореским или сл.) има један број, а по другима — други. Зато и податке о том броју уз поједина презимена треба узимати са резервом, дијелом чак и оне који се односе на 1939. годину (када се домаћинство углавном изједначаваало са кућом — објектом за становање).

а. Презимена

Бѣговић — презиме 5 породица. По предању су од Радмана из Братоножића. Славе Петковдан, а друга им је слава (прислужбица) Никољдан, стара слава свих Радмановића у Загарачу.

Буљовић — секундарно презиме десетак породица Шћепановић (уп. мушко име *Буљо*).

Васиљевић — сек. презиме неколико породица Ђуричковић.

Велимирџовић — презиме тридесетак домаћинстава у Д. Загарачу. Поријеклом Радмановићи. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Вујџовић — презиме 12 домаћинстава. Поријеклом Радмановићи. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Вукотић — једна породица, досељена из Чева између два рата.

Вуксановић — секунд. презиме неколико породица Ђуричковића.

Вучићић — секунд. презиме неколико породица Ђуричковића.

Грујичић — презиме 9 породица, старинаца у Загарачу. Слава Јовањдан (јесењи).

Дарјић — презиме једне породице, досељене са Цетиња крајем I свјетског рата. Слава Петковдан, друга слава Никољдан („уклопљени” у Радмановиће).

Драгђвић — презиме три породице (из круга шире породице Ђуричковић). По предању, то су најстарији становници Загарача. Слава Госпођиндан, друга слава Јовањдан.

Дубјинић — секундарно презиме породице Јовановић.

Дудељић / Дудеља — презиме-надимак (са пејор. призвуком) четири породице Ђулића (надимак је, изгледа, у вези са инструментом дудук).

Ђикановић — секунд. презиме десетак породица Шћепановић у Лазареву Крсту.

Ђурић — шире презиме већег броја Доњозагарчана који су од Радмана. Родоначелник *Ђура*. Ово презиме данас нико не носи.

Ђуричковић — презиме двадесетак домаћинстава. По предању — најстарији становници, и најстарије презиме у Загарачу. Дијеле се на десетак мањих братстава. Слава Госпођиндан, друга слава Јовањдан. Највише их има у Г. Загарачу (посебно у селу Ђуричковићи), али их има и у Д. Загарачу.

Ђуришић — презиме 6 породица у Д. Загарачу. По предању су старинци. Слава Јовањдан.

Ђурђвић — секундарно презиме двије породице Ђуричковића у Мустеровићима.

Живљаљевић — секунд. презиме двије породице Ђуричковића, једне Велимировића и једне Шћепановића (уп. м. име *Живљаљ*).

Завјишић — секунд. презиме три породице Стаматовића.

Звјздић / Звјзда — презиме-надимак једном дијелу породице Лакићевић (уп. *Звезда* — брдо на Медуну у Кучима, Ј. Ердељановић, *Сивара Црна Гора*, 811).

Зићановић / Зићеновић — секундарно презиме неколико породица Стаматовића.

Ѐбрђвић — секунд. презиме 4 породице Стаматовић.

Ивђновић — презиме једне породице у Плани (Д. Загарач). Доселила се у овом вијеку из цетињског краја.

Ивђновић — секунд. презиме неколико породица Шћепановић у ЛК.

Ѐчевић — презиме 4 породице. По предању су од Радмана. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Јђнковић — презиме 6 домаћинстава у Д. Загарачу. По предању су Радмановићи из Братоножића. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Јованџвић — презиме 15-так домаћинстава старе загарачке породице. Слава Петковдан, друга слава Никољдан (обје преузете од Радмановића).

Јбџџвић — презиме 20-так породица у Д. Загарачу. Старинци су у Загарачу, премда их неки вежу за Радмана као родоначелника већине Загарчана. Слава Јовањдан.

Кадџја — презиме-надимак трима породицама Ђуришића у Д. Загарачу.

Караман — презиме-надимак неколико породица Николић.

Кекџвић — презиме десетак породица старосједјелаца Загарача. Слава Јовањдан, друга слава Никољдан.

Кемић / Кема — презиме-надимак једне породице Велимировић.

Кикетић — секундарно презиме неколике породице Оташевића.

Лазаревић — презиме три породице у Д. Загарачу. Поријеклом од Радмана из Братоножића. Слава Петковдан, друга слава Никољдан. По једној верзији предања су старосједиоци Загарача.

Лакџевић — презиме неколико породица у Д. Загарачу (Плана). Старосједиоци. Слава Јовањдан. Према једној верзији предања — они су Радмановићи.

Маџгаловић — презиме-надимак породице Николић.

Маџкалица / Маџкалице — презиме-надимак неколике породице Ђупић.

Марковић — презиме 6 породица у Г. Загарачу (Мустеровићи). Једно предање каже да су старинци а друго да су од Радмана из Братоножића. Слава Петковдан.

Мрџкџвић — презиме десетак породица у Д. Загарачу. По предању су Радмановићи. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Милошевић — секундарно презиме (шире) које обухвата по неколико породица Вујовића и Стаматовића.

Мујџџвић — секундарно презиме 15-так породица Ђупић и 3 породице Вујовић (нијесу од заједничког претка).

Мустеровић — презиме заједничко за неколико породица: Грујићи, Марковић и Стојановић. Данас то презиме нико не носи.

Никџлић — презиме двадесетак породица у Д. Загарачу. По предању Николићи су од Радмана. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Нѡбѡковић — секундарно презиме четири породице Шћепановић и двије породице Ђупић у Д. Загарачу (Лазарев Крст).

Ќташевић — презиме двадесетак породица у Д. Загарачу. По предању Оташевићи су од Радмана. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Патакѡн/и — презиме-пејоративни надимак породицама Лазаревић (*ѡаѡакун* — врста металног новца малих димензија).

Пѡшић — презиме двадесетак породица у Д. Загарачу. Поријеклом су Радмановићи из Братоножића. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Пѡрѡвић — секундарно презиме 15-так породица Ђуричковић.

Радмѡновић — шире презиме највећег броја Загарчана: Беговића, Велимировића, Пешића, Стаматовића, Ђупића, Шћепановића и др. Родоначелник *Радман* дошао је у Загарач с Пелева Бријега у Братоножићима, негдје крајем 16. или почетком 17. вијека (нема историјских података о томе). Данас ово презиме не носи нико. Заједничка слава свим Радмановићима била је Никољдан.

Радѡњић — презиме 10-так породица. Према предању, они су од Радмана. Слава Петковдан, друга слава Никољдан. Има их и у Г. и у Д. Загарачу.

Радѡловић — презиме двије породице у Д. Загарачу, досељене из Комана. Слава Аранђеловдан.

Рајчевић — презиме 6 домаћинстава. Старинци у Загарачу. Слава Јовањдан.

Рамѡвић — раније презиме једног домаћинства у Загарачу. Посљедњи потомак по мушкој линији умро прије 50 г. Поријеклом су Радмановићи. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Рас(л)аовић (< Раслаовић) — секундарно презиме једног броја породица Ђуричковић.

Стамѡвић — презиме 27 домаћинстава, поријеклом Радмановићи. Слава Петковдан, друга слава Никољдан.

Стојѡновић — презиме четири породице у Д. Загарачу. Старинци. Слава Јовањдан.

Тѡдоровић — старије презиме једног броја породица у Мустеровићима. Сада то презиме не носи нико.

Трѡске — презиме-надимак једног дијела породица Вујовић.

Уз наведене породичне надимке код породица уз које се вежу ни- јесмо навели сљедеће перјоративне надимке: Алагић, Зечеви / Зец, Крко- товић / Кокот, Плагинић, Пјралић, Пјраче, Пјвачи, Шантићан, Шаруље, Шпркић / Шпрка и још неке.

Међу наведеним презименима, како смо видјели, загарачким поро- дима не припадају: Вукотићи, Дарићи, Ивановићи, Радуловићи и Црваћи. А међу загарачким презименима која сада имају породице код Брдњановића нема сљедећих: Беговић, Јанковић, Ловановић, Лововић, Лазаревић, Јакинчевић, Мраковић, Радоњић и Рамовић, док Стојано- виће помиње као „род у Загарачу“ (о. с. 874).

Шековић — секунд. презиме једне породице Шћепановић у ЛК. Шћепановић — презиме 50-так породица у Д. Загарачу. Порјеклом су Радамановићи из Братоножића. Слава Петковдан, друга слава Никол- дан.

Љангић — породични надимак једног дијела породице Мраковић. Љолан — породични надимак-презиме породице Беговић.

Чупић, в. Ђупић.

Чекичи / Чокићи — породични надимак неколике породице Шћепановић.

Црвак — презиме једне породице чији је отац овајде службовао и ту засновао породицу (иначе је из Лике). Слава Петковдан (преузета по мајчином роду).

Царевих — презиме-надимак неколике породице Шћепановић.

Филиповић — секундарно презиме једног броја породица Ђуричко- вић.

Ђупић — презиме 30-так породица у Д. Загарачу. Већина се прези- вају Ђупићи, а мањи број Чупићи (исто презиме). Чупићи су у ближем сродству са поном *Ристом Поповићем* који је поред тог презимена имао и презиме Чупић (нема података да је то презиме постојало прије њега). Ђупићи су Радамановићи из Братоножића. Слава Петковдан, друга слава Николдан.

Ђунић — секундарно презиме неколике породице Шћепановић у Д. Загарачу.

б. Лична имена

а) Мушка имена

- Ђгица
 Алѣкса (× 2)
 Алѣксандар (× 3)
 Андрија (× 8)
 Анто/АнтѠ
 Арсенија (× 3)
 Арсо/АрсѠ, и хипокор.
 Асан
 Ацо/АцѠ, и хипокор.
- Баја, и хипокор.
 Бајо/БајѠ (× 4), и хипокор.
 Батрић (× 2)
 Благота (× 24)
 Блажја
 Блажо/БлажѠ (× 18), и хипокор.
 Благоје (× 2)
 Бобан, и хипокор.
 БѠгдан (× 14)
 Богћ (× 8)
 БѠжо/БѠжѠ (× 14), и хипокор.
 Божидар (× 17)
 БѠја (× 4), и хипокор.
 БѠица (× 4)
 Борислав (× 6)
 Борйша
 БѠро/БѠрѠ (× 2), и хипокор.
 БѠрис (послије II свј. рата)
 БѠшко (× 21), и хипокор.
 Бранймир (р. 1936)
 Бранйслав (× 14)
 Бранко (× 23), и хипокор.
 Брано/БранѠ, и хипокор.
 Будймир
 Будйслав (послије II свј. рата)
 БѠљо/БѠљѠ, и надимак
 Бусан (× 2), и надимак. Име је
 вјероватно хипокор. поријекла
 према Будимир, Будислав и сл.
- Вања, и хипокор; као име новије
 Василија (× 4)
 Васйљ
 Васко (× 2), и хипокор.
 Васо/ВасѠ (× 27), и хипокор.
 Велйзар (× 6)
 Велймир (× 11)
 Велйша (× 16)
 ВѠљко (× 15), и хипокор.
 Веселйн (× 32)
 ВѠселко (послије II свј. рата)
 ВѠселко (послије II свј. рата)
 ВѠско (× 2), и хипокор.
 ВйдѠк (× 23)
 Вйдо/ВйдѠ (× 5)
 Вйдоје (× 5)
 Вйктор, р. 1969.
 Вилйп, в. Филип
 Владан, р. 1972, и хипокор.
 Владймир (× 13)
 Владйслав
 Владо/ВладѠ
 Влајко, и хипокор. (ређе)
 Влатко (× 3), и хипокор. (ређе)
 Војин (× 7)
 Војйслав (× 23)
 Вујадйн (× 2)
 Вукадйн (× 7)
 Вукан
 Вукашйн (× 11)
 ВѠко/ВѠкѠ (× 10), и хипокор.
 ВѠкота (× 5), и хипокор.
 ВѠксан (× 2)
 ВѠле/ВѠлѠ, и хипокор.
 ВѠча, и хипокор.
 ВѠчета (× 2)
- Гајо/ГајѠ (× 2), и хипокор.
 Гаврило (× 3)
 Гйгоје (× 2)

- Гйша, и хипокор.
 Глйгор (× 3)
 Гђја (× 4), и хипокор.
 Го(ј)йслав
 Гђјко (× 7)
 Гђлѹб (× 4)
 Горђн (× 8) (послије II свј. рата)
 Горчйн (× 4)
 Гђшо/Гђшђ, и хипокор.
 Грђјица (× 2)
 Грђјо/Грђјђ, и хипокор.
- Дђвйд
 Дђвђр (послије II свј. рата)
 Далибђр, р. 1972.
 Дамјђн (× 2)
 Дамљђн (старији лик имена Дам-
 јђн)
 Данйло (× 3)
 Дђрко (× 4) (послије II свј. рата)
 Дђјђн (× 5) (послије II свј. рата)
 Десймйр
 Димитрйја (× 12)
 Добрйвоје (послије II свј. рата)
 Добрйслав (послије II свј. рата)
 Драгђн (× 16), и хипокор.
 Драгй, новије, и хипокор.
 Драгйша (× 8)
 Драго/Драгђ (× 17), и хипокор.
 Драгољѹб (× 15)
 Драгомйр (× 3)
 Драгослав (× 4)
 Драгутйн (× 21)
 Дражен, р. 1969.
 Драшко (× 2), и хипокор.
 Душђн (× 15)
 Душко (× 3), и хипокор.
- Бикђн (× 3)
 Бђка, и хипокор.
 Бђко/Бђкђ (× 23), и хипокор.
 Бђрђе, р. 1927.
 Бђрђија (× 23)
- Бђрђије (× 3), (послије II свј. р.)
 Бђрица, р. 1912.
 Бурйша, р. 1897.
 Бђро/Бђрђ (× 20)
- Жђрко (× 5)
 Желймйр, р. 1974.
 Жёљко (× 6) (послије II свј. р.),
 и хипокор.
 Жйвђљ (× 3) — у прошлости
 врло често име
 Жйвко (× 5)
- Завйша (× 5) — старо име
 Зђрйја (× 13)
 Здрђвко (× 3)
 Зёко/Зёкђ, и хипокор., и надимак
 Зиђђн — врло старо име
 Зорђн (× 14) — име се појавило
 између два рата
- Ивђн (× 11)
 Йво/Йвђ (× 4), и хипокор.
 Йгор (× 2) (послије II свј. рата)
 Илйја (× 18)
- Јђгош (× 5)
 Јакђв (× 7)
 Јђнко (× 3)
 Јеремйја, р. 1856, умро 1951.
 Јёфто/Јёфтђ//Јёвто/Јёвтђ (× 3)
 Јовђн (× 36)
 Јђвица (није хипокор.)
 Јђво/Јђвђ, и хипокор.
 Јђкица (× 2)
 Јђко/Јђкђ (× 8), и хипокор.
 Јђле/Јђлё (× 2), и хипокор.
 Јђлета (× 4), и хипокор.
 Јђшо/Јђшђ (× 2), и хипокор.

- Кикета, старо име
 Кōјо/Кōјњ (× 2), и хипокор.
 Костаџин (× 7)
 Кōсто/Кōстњ (× 2), и хипокор.
 Кōђа, и хипокор.
 Крсто/Крстњ (× 22)
 Крцун (× 2)
 Кљјо/Кљјњ
- Лазар (× 13)
 Лако/Лакоњ, и хипокор.
 Лука (× 8)
- Љубиша
 Љубо/Љубњ (× 6), и хипокор.
 Љубомир (× 8)
- Мајо/Мајњ (× 3), и хипокор.
 Максим (× 3)
 Манњло (× 3)
 Маркйша (× 2)
 Марко (× 30)
 Маро/Марњ, — старије име
 Матан — у прошлости често име
 Матйјаш (× 12) — у прошлости
 врло често име
 Мато/Матњ (× 5), и хипокор.
 Машан (× 11)
 Машо/Машоњ (× 2), и хипокор.
 Машут — раније често име
 Мијало (× 21)
 Мијо/Мијњ, и хипокор.
 Мијодрњг (× 9)
 Мијомир (× 2) (послије II свј. р.)
 Мијушко
 Милаџин (× 15)
 Милан (× 31)
 Миланко (послије II свј. рата)
 Милаш (× 3)
 Миленко (× 2) (послије II свј. р.)
 Милета (× 2)
 Миливоје (× 8)
- Милйја (× 3)
 Милйсав (× 9)
 Мило/Милњ (× 4), и хипокор.
 Мйлован (× 51)
 Мйлорад (× 30)
 Мйлосав (× 3) — појавило се изм.
 два свј. рата
 Мйлош (× 32)
 Милутин (× 34)
 Миљан (× 2)
 Миња, и хипокор.
 Мињак
 Мирко (× 21), и хипокор. (ређе)
 Мйроје (× 11)
 Мйрољуб, р. 1970.
 Мйрослав (× 5) (послије II свј. р.)
 Мйрчета (× 2)
 Мйтар (× 23)
 Мићо/Мићњ (× 3), и хипокор.
 Мићун (× 3)
 Михайло (× 20)
 Мишо/Мишоњ, и хипокор. (често)
 Младен — ријетко (новије)
 Мњмир (× 2) (послије II свј. р.)
 Мњмо/Мњмњ (× 2), и хипокор.
 Момчило (× 10)
 Мрвњљ — старо име (овај р. 1927)
 Мљјо/Мљјњ (× 2), и чест надимак
- Небојша, р. 1962.
 Неђељко (× 3)
 Ненад (× 2) (послије II свј. р.)
 Нико/Никњ (× 4), и хипокор.
 Никњла (× 41)
 Нњвак (× 19)
 Нњвица (× 7)
 Нњво/Нњвњ (× 2), и хипокор.
- Павић (× 7)
 Павле (× 17)
 Паво/Павњ, и хипокор.
 Панто/Пантњ
 Пњко/Пњкњ (× 2), и хипокор.

- Пѣрица, и дем. хипокор.
 Пѣриша (× 2)
 Пѣрко (× 3), и хипокор. (ређе)
 Пѣро/Пѣрѡ (× 18), и хипокор.
 Пѣтар (× 30)
 Пѣтко (× 16)
 Прѣдраг, р. 1949.
 Пунйша (× 3)
- Раде/Радѣ (× 8), и хипокор.
 Радѣнко (послије II свј. рата)
 Радйвоје (× 11)
 Радйсав (× 4)
 Радйслав (× 4)
 Радовѧн (× 23)
 Радоје (× 11)
 Радојйца (× 3)
 Радомйр (× 20)
 Радоња
 Радосав (× 13)
 Радослав (× 2)
 Радуле (× 11)
 Радош (послије II свј. рата)
 Рајко (× 23), и хипокор.
 Ранко (× 6)
 Ратко (× 12)
 Рашко, и хипокор.
 Ристѧн (× 4)
 Ристо/Рйстѡ (× 6), и хипокор. (р.)
- Сѧва (× 2)
 Сѧвѣла (× 8)
 Савйћ (× 5)
 Сѧво/Сѧвѡ (× 19), и хипокор.
 Сѧша (× 2), р. 1964, 1973.
 Свѣтозѧр (× 10)
 Сѣкула (× 3)
 Сѣкуле
 Сймо/Сймѡ (× 8), и хипокор.
 Симѡн (× 7)
 Синѧн (× 2) — старије
 Синйша, р. 1971.
 Слѧвко (× 15)
 Слободѧн (× 19)
 Спѧсоје (× 21)
- Срдѧн — старо име
 Сретѣн (× 2) (послије II свј. р.)
 Срдо/Срдѡ, и хипокор. (ређе)
 Станйслав
 Стѧнко (× 10), и хипокор. (р.)
 Стѧноје (× 2)
 Стѣвѧн (× 7)
 Стѣво/Стѣвѡ (× 2), и хипокор.
 Стојѧн (× 4)
- Тйјодор (× 13)
 Тѡдор
 Томѧн (× 2)
 Тѡмѧш (× 10)
 Томйслав (× 3)
 Тѡмо/Тѡмѡ (× 6)
 Турчйн, р. 1897.
- Тѣтко (× 10)
 Тййрак (× 3) — раније често име
- Филип (× 7) (у разг. и Вилип)
- Херѧлдо (р. послѣ II свј. рата,
 мајка Шпањолка)
- Чѣдомйр (× 7)
 Чѣдо/Чѣдѡ (× 2), и хипокор.
- Шѧго/Шѧгѡ, и надимак
 Шѧлета, р. 1881.
 Шѡго/Шѡгѡ (× 2), и надимак
 Шпйро/Шпйрѡ (× 3)
 Шћѣпан (× 6)
 Шуња (× 2), и надимак
 Шуња/Шуњѡ — раније често име
 (и надимак)
 Шуто/Шутѡ (× 2), и надимак (ра-
 није често)

Овај списак мушких личних имена обухвата имена људи рођених углавном у овом вијеку. Међутим, њим је обухваћен и један број људи рођених у 19. в. које је аутор рада лично познавао а живјели су до иза другог свјетског рата. На тај начин списак показује стање имена у 20. вијеку. Наравно, у списку има и имена која су Загарчани дали својој дјечи у времену послје II свјетског рата и ван Загарача (јер поред података из књига рођених и књиге држављана Загарача узимани су и подаци непосредно на терену, у породицама). На тај начин јавила су се многа послје другог свјетског рата у Југославији уопште популарна имена, која до тада нијесу припадала систему личних имена у Загарачу. Чак су се, како смо видјели, појавила и страна имена (шпанска).

Имена код којих нема, у заградама, података о броју забиљежених носилаца појављују се у списку имена Загарчана једанпут. Како се из података види, често су то старија имена, од којих многа данас ишчезавају. Таква су, рецимо, имена: Агица, Анто, Арсо, Асан, Блажија, Блажо, Бориша, Васиљ, Владислав, Владо, Вукан, Го(ј)ислав, Давид, Јеремија, Кујо, Маро, Матан, Машут, Панто, Радоња, Секуле, Тодор итд. С друге стране, поред фреквентних српских имена типа: Милан, Милорад и сл. овдје се често јављају и нека за ово подручје раније карактеристична имена каква су: Алекса, Андрија, Благога, Блажо, Божић, Божићар, Божо, Бошко, Бранко, Васо, Велимир, Велиша, Вељко, Веселин, Видак, Владимир, Во(ј)ислав, Вукашин, Вуко, Гојко, Димитрија, Драгиша, Драго, Драгољуб, Душан, Ђорђија, Ђуро, Зарија, Иван, Илија, Јован, Јоко, Костадин, Лазар, Марко, Матијаш, Машан, Мијајло, Миладин, Миливоје, Милован, (× 51!), Милош, Милутин, Мирко, Мироје, Митар, Михаило, Момчило, Никола (× 41), Новак, Павле, Петар, Петко, Радован, Радомир, Радосав, Радуле, Рајко, Ратко, Саво, Светозар, Симо, Симон, Спасоје, Станко, Тиодор, Томаш, Ђетко, Филип и сл.

б) Женска имена

Алекса́ндра (послије II свј. рата)	Бисџерка
Ангелина (× 2)	Божана (× 6)
Андријела (послије II свј. р.)	Божидарка (× 9)
Анђа (× 2)	Бојана (× 5)
Анђе/Анђе (× 8), и хипокор.	Борјка (× 5)
Анђелија (× 11)	Борјсла́вка (× 3)
Анђуша (× 2)	Борка (× 2), и хипокор.
Аница	Ббса (× 2) — ова форма је новија,
Анка	настала је послје II свј. рата;
	ово име је и хипокор.
Беке/Бекџе, и хипокор.	Ббсе/Ббсџе (× 2), и хипокор.
Биљана (× 8) (послије II свј. р.)	Ббсјљка (× 17)

- Бранїслава (× 2)
 Брѣнка (× 11), и хипокор.
 Була, и чест надимак
- Валентїна, р. 1968.
 Вѣсе/Вѣсѣ (× 3), и хипокор.
 Вѣсїљка (× 4)
 Велїка (× 13)
 Велїсава (× 3)
 Вѣра (× 10), и хипокор.
 Вѣрица (× 7), и хипокор.
 Веруша — старо име
 Веселїнка (× 4)
 Вѣсна (× 16) (послије II свј. р.)
 Видѣ/Видѣ (× 2), и хипокор.
 Видна (× 8), и аугм. хипокор.
 Вїдосава (× 26)
 Вїнта, р. 1893.
 Виолѣта, р. 1970
 Вїса, и надимак
 Вїшња (× 3)
 Вјѣра (× 13)
 Вјѣрица, и хипокор.
 Влѣнка, р. 1969.
 Во(ј)їслава
 Војїслѣвка
 Вукосава (× 18)
- Грѣна (× 4)
 Гордѣна (× 2), старо име
 Госпѣва (× 19)
 Гѣспе/Гѣспѣ, и хипокор.
 Гѣрица/Горїца (× 2)
- Дѣна, и хипокор.
 Данијѣла, р. 1974.
 Данїца (× 18)
 Дѣнка, и хипокор.
- Дѣре/Дѣрѣ (× 5), и хипокор.
 Дѣрїнка (× 13)
 Дѣрка, и хипокор. (ређе)
 Дѣсѣнка (× 10)
 Дијѣна (× 2) (послије II свј. рата)
 Добрѣна (× 2), р. око I свј. рата
 Драгѣна (× 4) (послије II свј. р.)
 Драге/Драгѣ, и хипокор.
 Драгїња (× 4)
 Драгїца (× 10)
 Драгмила, р. 1967.
 Драгослава (× 2)
 Драгуна
 Дубрѣвка, р. 1964.
 Душанка (× 2)
 Душна (× 7)
 Дуња, р. прије I свј. рата
- Ђико/Ђикѣ¹⁴//Ђїке/Ђїкѣ, над. и хипокор.
 Ђїна, и хипокор.
 Ђорђїна (× 3)
 Ђурђа (× 11)
 Ђурїца (уп. м. име Ђурица)
- Елїна (мајка Шпањолка)
 Елонѣра (мајка Шпањолка)
 Естїва (мајка Шпањолка)
- Зѣгѣрка (× 3)
 Зѣке/Зѣкѣ (× 2), и надимак
 Зѣкна, и надимак
 Здѣнка (× 2) (послије II свј. р.)
 Златѣна (× 9) — старо и раније врло популарно име
 Зѣрица (× 5)
 Зѣрка (× 26)

¹⁴ Необична су образовања за женске надимке односно хипокористике *Ђико* и *Шушо*, први за Анђелију и Ђорђину, а други за Јованку. У сва три случаја се ради о надимцима који су дати дјевојчицама које, када су добиле надимак, нијесу имале браће (касније су их добиле), те се може говорити о контаминацији мушког и женског наставка.

- Ива̀на
 Ѐва̀нка
 Ѐке/Ѐкѐ (× 4), и хипокор.
 Иконрја (× 5)
 Илинка (× 8) — раније врло често име
- Јаглика, и пејор. хипокор.
 Ја̀года (× 10)
 Ја̀дранка (× 4) (послије II свј. рата)
 Ја̀ница (× 5)
 Јѐла (не Јѐла)
 Јелѐна (× 16)
 Јелрсава (× 2)
 Јѐлица (× 3), и хипокор.
 Јована (× 11)
 Јѓва̀нка (× 17)
 Јѓке/Јѓкѐ (× 3), и хипокор.
 Јѓкна (× 2), и пејор. надимак
 Ју̀лија (× 5)
 Јулијана, р. 1923.
 Ју̀лка (× 4)
- Киѕе/Киѕѐ (× 2), и хипокор.
 Ко̀се/Ко̀сѐ, и хипокор.
 Крстрња (× 4)
 Ксѐнија (× 4), често > Сенрја
- Лѐнка, р. 1959.
 Лѐпе/Лѐпѐ, и хипокор.
 Лѝдија, р. 1946.
- Љепана
 Љѐпосава (× 7)
 Љиљана (× 9) (послије II свј. рата)
 Љу̀бинка (× 3)
 Љу̀бица (× 25)
 Љу̀бомррка
- Магдалѐна, р. 1934.
 Ма̀ја (× 2) (послије II свј. р.)
 Ма̀ке/Ма̀кѐ, и хипокор.
 Ма̀крца (× 4)
 Мању̀ша
 Маррта (× 2)
 Ма̀ре/Ма̀рѐ (× 3), и хипокор.
 Марија (× 16)
 Маријана, р. 1949.
 Мариана (× 6) (послије II свј. р.)
 Ма̀рица (× 9)
 Ма̀рта (× 15)
 Маррта, р. 1971.
 Ма̀ше/Ма̀шѐ, и хипокор.
 Миљанка (× 3) (послије II свј. р.)
 Милѐва (× 3)
 Милѐна (× 23)
 Милијана
 Миљрца (× 24)
 Миљка (× 16), и хипокор. (реѕе)
 Миљодарка (× 5)
 Миљѓјка (× 2)
 Миљосава (× 15)
 Милу̀ша (× 13)
 Мирјана (× 7)
 Мирослава (× 2)
 Миру̀на (× 7)
 Миѕе/Миѕѐ, чешѕе надимак
 Мѝтра (× 3)
- На̀да, и хипокор. Изузетак, овдје је, иначе, На̀де/На̀дѐ
 На̀де/На̀дѐ (× 2)
 На̀дежда (× 2) (послије II свј. рата)
 На̀рѓис, р. 1973.
 Ната̀лија (× 3)
 На̀таша (× 2)
 Невѐна, и пејор. апелатив за невѐсту
 Нѐвѐнка (× 4)
 Нѐда (× 3)
 Нѝкица, р. 1969.
 Но̀вка (× 5)

- Његосава (× 2)
 Ђлга (× 14)
 Ђливера, р. 1970.
 Па̀ве/Па̀вѐ (× 2), и хипокор.
 Паву̀ша (× 2)
 Персида — новије име
 Петра̀на (× 11) — раније врло по-
 пуларно име
 Пй̀ја (мајка Шпањолка)
 Пл̀ане/Пл̀анѐ (× 5)
 Радй̀слѡвка, р. 1967.
 Ра̀дмила (× 25)
 Ра̀дѡјка (× 12)
 Ра̀ду̀ша (× 7)
 Ра̀јка (× 7)
 Ра̀ке/Ра̀кѐ (× 2), и хипокор.
 Ра̀нка — новије име
 Ра̀тка (новије), и хипокор.
 Ра̀зица, р. 1967.
 Ра̀ксѡнда, р. 1936.
 Ра̀се/Ра̀сѐ (× 3), и хипокор.
 Ра̀жа (× 4)
 Ра̀же/Ра̀жѐ (× 3), и хипокор.
 Ра̀жица (× 13)
 Са̀вица (× 15)
 Са̀вка (× 3)
 Са̀вна — старије
 Са̀ња, р. 1969.
 Светла̀на (× 5) (послије II свј. р.)
 Свѣтла̀на (послије II свј. рата)
 Сенй̀ја (× 2), в. Ксѐнија
 Сѐнка (× 8)
 Сла̀вија, р. 1972.
 Сла̀вица (× 5) (послије II свј. р.)
 Сла̀вка (× 19)
 Слободѡнка (× 9)
 Смиљѡна (послије II свј. рата)
 Снежѡна (× 5) (послије II свј. р.)
 Сѡња (× 8), и хипокор. (ређе)
 Софй̀ја/Софй̀ја
 Спа̀се/Спа̀сѐ (× 5), и хипокор.
 Спасенй̀ја
 Ста̀ке/Ста̀кѐ, и хипокор.
 Ста̀кица (× 4)
 Ста̀на (× 3), и хипокор.
 Ста̀не/Ста̀нѐ (× 12), и хипокор.
 Станй̀ја
 Станй̀слава (× 13)
 Станй̀слѡвка (× 5)
 Ста̀нка (× 19), и хипокор.
 Ста̀ница (× 6)
 Стану̀ша (× 5) — старије име
 Стѐве/Стѐвѐ (× 5)
 Стеванй̀ја
 Стефанй̀ја
 Сто̀ја/Сто̀ја — дато на основу име-
 на револуционарке Стоје Мар-
 ковић из Пипера; иначе овдје
 би било Сто̀је/Сто̀јѐ, односно
 Стојанка
 Сто̀јанка (× 4)
 Та̀ња, р. 1974.
 Татијѡна (× 2) (послије II свј. р.)
 Татјѡна, р. 1969.
 То̀мна (× 2) — раније често име
 Ћѐтна (× 13)
 Цвй̀јета (× 10)
 Чѐдомила (× 2) (послије II свј.
 р.)
 Шу̀та, и хипокор.

И списак женских имена обухвата углавном лица рођена у овом вијеку. Мањи број њих чине старице рођене прије 1900. године, а њихова имена су најчешће: Анђе, Божана, Бојана, Борика, Васиљка, Велика, Веруша, Видна, Видосава, Вишња, Вукосава, Гордана, Госпава, Даница, Добрана, Драгуна, Душна, Дуња, Ђурђа, Златана, Зорка, Илинка, Јагода, Јаница, Јована, Јованка, Јоке, Јокна, Крстиња, Љепава, Љепосава, Љубица, Макица, Мањуша, Марица, Милена, Милица, Милосава, Милуша, Мируна, Новка, Павуша, Петрана, Плана, Радуша, Раке, Ружица, Савица, Савна, Сенија, Спасенија, Стђана, Станија, Стануша, Стеванија, Стефанија, Томна, Ћетна и сл. Ова имена су, међутим, и данас врло честа и, рекло би се, већина од њих — популарна. С друге стране, појављују се помодна имена, којих није мали број, али су сва она углавном настала послје другог свјетског рата, тј. у том периоду су се овдје појавила.

Анализа имена показује да су овдје најчешћа тзв. световна имена, која су врло честа уопште у српском народу. Строго узевши, црквених имена нема. Запажа се да такође нијесу честа ни профилактичка имена (нешто су чешћа мушка: Вукадин, Вукан, Вукашин, Вуко итд.; Вукосава је такође често име, и међу старијим и међу млађим генерацијама). У периоду послје II свјетског рата јавља се већи број имена која су раширена у већини крајева Југославије, затим имена која налазимо код осталих словенских народа данас. Међутим, овај крај није захватило оно грубо помодарство настало послје другог свјетског рата нарочито у словенским социјалистичким земљама, када су се имена добијала по покретима, елементима изградње и обнове земље, по револуционарима итд., гдје су каткада имена заиста банализована (уп. Тракторка, Колхозка и сл.). Овдје нијесу постала популарна ни имена државника, филмских звијезда и сл. Рекло би се да је мода нових имена била умјерена, може се рећи — чак са укусом (уп. Борис, Веско, Горан, Дарко, Драган, Жељко, Зоран, Игор, Славко, Андријела, Валентина, Виолета, Данијела, Јадранка, Јулија, Маријана, Надежда, Наташа, Светлана, Снежана, Татјана итд.). Иначе, у традицији је овдје да се родитељи чувају да дјеци дају незгодна, ружна и „неспретна” имена, премда се то у једној већој популацији каква је Загарац не може увијек избјећи.

в) Надимци

Нијесмо били у могућности да све надимке који сада живе у Загарацу прикупимо, нарочито не оне који су груби, ружни, погрдни и сл., јер их многи сакривају. Веома велики број надимака има привремени карактер, па их је и зато тешко све покупити. Забиљежених стотинак надимака у маси од око 3.500 имена (= око 550 антропонимијских јединица) заиста је мала количина. Надимци обично именују какве карактеристике (сталне или привремене) одређене особе, па лако настају и нестају. Ређи су случајеви да један надимак остаје трајно. Многи надимци, међутим, имају уопштеније значење, па се вежу за више особа — истог или различитог

имена, истих или различитих особина. Зато би било интересно извршити класификацију надимака према примарним особинама које означавају, али то остављамо овом приликом, дајући само надимке.

Надимке биљежимо азбучним редом, без обзира на то да ли се вежу за мушку или за женску особу, или пак за једну и другу. Наводимо их онако како смо их записали.

Баљин Кѡкѡт, над. који се веже уз лично име Љубо (али не сваки Љубо); добијен по имену птице; значи: „стало траји очима нешто”

Баљуша — веже се за Стевана, који је у младости имао прамен бијеле косе

Бато/Батѡ — чест надимак и хипокористик; конкретан надимак се односи на име Спасоје

Бѡбе/Бѡбѡ — Станиславка, Јованка и др.; чест хипокористички надимак

Бѡке/Бѡкѡ — надимак за Јованку

Бѡко — над. за Марију; понекад се веже и за које мушко име: Милорад, Јован, Спасоје и др.

Брѡко/Брѡкѡ — Драгољуб, рано је у младости почео да носи брке; иначе, ово је надимак који се даје било којем човјеку који носи брке

Бѡба — Мироје (буцмаст); Станка Јованка

Бѡла — лично име и надимак за више дјевојчица и дјевојака разних имена; само једна старија жена задржала је тај надимак

Бѡљо/Бѡљѡ — име и надимак за Спасоја (:буљоок)

Бѡса — надимак за више дјевојака

Бѡлѡ — Параскева

Бѡсан — лично име и надимак за неколико младића (уп. Будимир, Будислав)

Бѡтра — Јагода, Милица (надимак добијен због буцмастог лица)

Гѡља — Стакица (због тамне косе)

Гѡра — Грана (због тамног тена и црне косе)

Гѡгоје — Милорад („Гега се кад иде”)

Гѡцко — Милутин („Кѡ је малѡ бѡ, гицѡ сѡ ногѡма”)

Гранѡта — Драгутин

Гѡдица — Радислав (слатко једе)

Гѡрица — Радислав (уп. Гудица)

Дѡбѡлѡ — Стеван (надимак је добио у дјетињству, због дебљине)

Дѡбѡлоглѡвиле — Бранко (надимак из дјетињства, добијен због непослушности)

Дрѡбљѡн — Мијајло (у дјетињству је био ситан, као дробљен, парче меса)

Дуѡглѡвиле — Бранислав

Бикѡн — м. име и надимак за Миодрага и Петра („све су блѡжѡли от кѡћѡ”)

Бѡке/Бѡкѡ — хипокор. за Ђину и надимак за Јованку

Жѡти — Радован (по боји косе)

Жѡћко Лѡпљанин — Драго (према боји косе; асоцијација на јунака из народне поезије)

- Звјезда — породични надимак (в. презимена); Никола
 Звр̄ле/Звр̄лѐ — Светозар, хипо-
 кор. од зврндаљ (лутао је, зврн-
 дао кад је био мали)
 Звр̄ндџ — Светозар (в. Зврле)
 Зврндџв — Драгиша (према: зврн-
 дати 'лутати')
 Зѣко/Зѣкџ — Василије (по боји
 очију)
- Кабџница — Ђорђе (по великом
 капућу који је у дјетињству но-
 сио)
 Кџно/Кџнџ — Слободан, Милутин
 Кџња — Павле
 Кџраш — Спасоје, Ђоко, Божи-
 дар; чест хипокорист. надимак
 код дјечака
 Кџкџт — Бранислав; иначе поро-
 дични надимак
 Курайца — Милан („Надџо му је
 њме кџмшија Ваџо")
- Лџла — Милица
- Мџдџљ — Милорад („Вољџо је
 мџд")
 Мџдо/Мџдџ — Бранко (по жућка-
 стој боји косе); Милутин (по
 жућкастој боји косе)
 Мџкџ — Гошо, Жељко, Светозар
 Мрвица — Ђорђија (сиган је био
 у дјетињству)
 Мџјо/Мџјџ — Владимир (× 2), Ве-
 селин; иначе чест надимак за
 мушкарце у младости
 Мџрица — Славко
 Мџса — м. име и надимак за Бо-
 жидара, Ђорђа и др.
 Мџсо/Мџсџ — надимак за Весели-
 на, Матијаша и др. (× 11)
- Њуња — Младен („Ка је мали
 бџо, нџје брзо проговорџо")
- Офџк — Ратко, ономатоп. надимак,
 према офџикарити 'одсеђи'
- Пџле — Милутин („Тџкџ га је
 звџла његџва лџбџмница")
 Пџпџн — Милорад („Млџго је
 вољџо пџпџне")
 Питљџка — Ђоко
 Пљџска — Јован (према изгледу
 главе)
 Пџја — Владимир
 Пџјо/Пџјџ — Веселин, Милош
 Пџра — Бранимир, Милош
 Пџро/Пџрџ — Бошко (надимак му
 је дала мајка из милоште)
 Пџсо/Пџсџ — Светозар, Веселин
- Рџђџ — Милутин
 Рџђко — Драгутин, Ђока
 Рџдџња — Раде, Велимир
 Рџсо/Рџсџ (чешће) — Драго (због
 боје косе)
- Сџво/Сџвџ¹⁵ — Милован
 Сџвџња¹⁵ — Велимир, Душан
 Смрдљџка — Петко
 Срце — Велизар
- Сџле/Сџлџ — хип. од Сава, Саво;
 над. за Владимира
 Сџбле/Сџблџ — Василија
 Сџуле/Сџулџ — Станислава
 Сџта — Станислава (в. Суле)

¹⁵ У питању су обично имена волова, која се за мушкарца могу узети само ако је необично снажан, или боја његових обрва и косе асоцира на сиво.

Тачо/Тачѿ — Јолета
 Тале/Талѿ — Милорад
 Торијун — Димитрија
 Трањѿ — Милован
 Трбушко — Славко (дебелкаст је
 био у дјетињству)

Цѿце/Цѿцѿ — Јованка
 Цѿка — Мироје
 Чајо/Чајѿ — Јефто
 Чкрака — Даринка (в. Фрачка)

Ђана — Јованка; хипокор, од Ста-
 нислава
 Ђиле/Ђилѿ — Блажо
 Ђића — Милија (уп. ћића у зна-
 чењу стриц)
 Ђићкѿр — Милан
 Ђуна — Станка

Шаго/Шагѿ — Вукајло
 Шарѿња¹⁶ — Ђорђија, Драго
 Шарѿља¹⁶ — Милорад
 Шѿко/Шѿкѿ — Веселин; породич-
 ни надимак
 Шѿго/Шѿгѿ — Милан
 Шрапнѿл — Милисав
 Шѿња — Ђетко
 Шѿњо/Шѿњѿ — Милован
 Шѿта — Видосава
 Шѿтаљ — Глигор
 Шутан — Милован
 Шѿто/Шѿгѿ — Милисав, Јованка

Ўја — Славко (плаховит младић)

Фрачка — Даринка („Шарѿнија
 очѿ, кѿ фрачка“)

г) Хипокористици

У загарачкој антропонимији хипокористици су изузетно бројна категорија. Могло би се рећи да скоро нема ни једног имена за које се не веже један или више хипокористика. Међутим, велики број њих има привремени карактер, ријетки су они који се трајно вежу уз једно име, односно уз једну особу.

Код двосложних хипокористика (од којих су многи, видјели смо, и пуна имена) најчешће се појављују два акцента: ˘ на првом и(ли) ˘ на другом (крајњем) слогу. Дуги силазни је одраз ранијег стања, тј. из времена је староцрногорског преношења кратког силазног акцента на претходни слог (а како овдје нема узлазне интонације, преношени су силазни акценти као силазни, искључиво тако). Кратки силазни на крајњем слогу је производ новијег времена, вјероватно под утицајем околних говора, прије свега Пипера, а дијелом и Бјелопавлића, гдје у енклизи имамо враћање кратког силазног на његово старо мјесто (тип: Вѿсѿ ми је брат, иначе у Бјелопавлићима је Вѿсо). Тако се овдје јављају ликови: Мѿло и Мѿлѿ, Пѿро и Пѿрѿ, Мѿле и Мѿлѿ, Стѿке и Стѿкѿ итд. Код мушких хипокористика овога типа дуги силазни акценат на првом

¹⁶ Од домаћих животиња *шарѿња* може бити само во, а *шарѿља* само крава, а надимци људима су асоцијативни.

слогу има апсолутну превагу, а код женских имамо приближно равноправну употребу дугог силазног на првом и кратког силазног на другом (крајњем) слогу.

Већ смо се упознали са једним бројем хипокористика, али сви они које смо навели јављају се и као лична имена. Овдје ћемо дати нешто исцрпније податке, уз напомену да је и то само дио хипокористика који се појављују у овдашњој антропонимији.

Анто/АнтѠ — м. име и хипокор. од Антоније
 Арсо/АрсѠ — м. име и хипокор. од Арсеније
 Ацо/АцѠ — м. име и хипокор. од Арсенија, Александар
 Анђа — ж. име и хипокор. од Анђелија
 Анђе/АнђѠ — ж. име и хипокор. од Анђелија

Бајо/БајѠ — м. име и хипокор. од Благота, Блажија, Блажо
 Баћо/БаћѠ — м. хипокор. од Благота
 Блажо/БлажѠ — м. име и хипокор. од Блажија
 Бобан — м. хипокор. од Слободан, Божидар
 БѠбо/БѠбѠ — м. хипокор. од Слободан, Божидар
 БѠжо/БѠжѠ — м. име и хипокор. од Божидар
 БѠја — м. име и хипокор. од Богдан (ређе од Божидар)
 БѠје/БѠјѠ — ж. хипокор. од Бојана, Божана
 БѠрка — ж. име и хипокор. од Борислава, Бојана
 БѠро/БѠрѠ — м. име и хипокор. од Борислав
 БѠсе/БѠсѠ — ж. име и хипокор. од Босиљка

БѠшко — м. име и хипокор. од Божидар, Богдан
 БрѠнка — ж. име и хипок. од Бранислав(к)а
 БрѠнко — м. име и хипокор. од Бранислав, ређе Бранимир
 БрѠно/БрѠнѠ — м. име и хипокор. од Бранко, Бранислав, Бранимир
 БѠсе/БѠсѠ — ж. хипокор. од Бисерка

Вања* — ж. и м. име и ж. и м. хипокор. од Василија, Владимир, Владимирка
 Васко — м. име и хипокор. од Василија, Василије
 Вацо/ВацѠ — м. име и хипокор. од Василија/е
 Вељко — м. име и хипокор. од Велимир, Велизар, Велиша
 Вељо/ВељѠ — м. хипокор. од Велимир, Велизар
 Веско — м. име и хипокор. од Веселин, Весел/љко
 Вецо/ВецѠ — м. хипокор. од Веселин
 Вецо/ВецѠ — м. хипокор. од Веселин, Велимир
 Виђе/ВиђѠ — ж. хипокор. од Видосава
 Вило/ВиљѠ, в. Фило

* Будући да се један хипокористик може односити и на мушкцу и на женску особу, премда то није често, списак хипокористика дајемо помијешано — и за ж. и за м. род.

Гајо/Гајњ — м. име и хипокор. од Гаврило

Гйша — м. хипокор. од Глигор, Гигеје

Гђа — м. хипокор. од Гојко

Гђрде/Гђрдњ — ж. хипокор. од Гордана

Гђспе/Гђспњ — ж. име и хипокор. од Госпава

Гђса — м. хипокор. од Гојко

Гђшо/Гђшњ — м. име и хипокор. од Гојко

Грујо/Грујњ — м. хипокор. од Грујица

Дђја — м. хипокор. од Драгиша

Дђјо/Дђјњ — м. хипокор. од Давид

Дђна — ж. име и хипокор. од Даница

Дђне/Дђнњ — ж. хипокор. од Даница

Дђнка — ж. име и хипокор. од Даница

Дђњо/Дђњњ — м. хипокор. од Данило

Дђре/Дђрњ — ж. име и хипокор. од Даринка

Дђрка — ж. име и хипокор. од Даринка (ређе)

Дђјо/Дђјњ — м. хипокор. од Десимир, Дејан

Дђсе/Дђсњ — ж. хипокор. од Десанка

Дђсо/Дђсњ — м. хипокор. од Дејан, Десимир

Дђбре/Дђбрњ — ж. хипокор. од Добрана, Добруша

Драђан — м. име и хипокор. од Драгутин, Драгослав

Драђе/Драђњ — ж. име и хипокор. од Драгуна, Драгица

Драђи — м. хипокор. од Драган, Драгутин и сл.

Драђо/Драђњ — м. име и хипокор. од Драгутин (не од Драгослав)

Драшка — ж. хипокор. од Драгуна, Драгица, Драгана

Драшко — м. име и хипокор. од Драгиша, Драгутин, Драган, Драгомир, Драгослав и сл. Јавља се и лик Драшко, и то је једини лик у Загарачу у којему се појављује узлазни акценат (рекло би се да је то аналогича према Драшко из Његошева Горског вијенца који се у Чеву изговара Драшко).

Драско — м. хипокор. (са пејор. примјесом) од Драго, Драган, Драгутин, Драгиша и сл.

Дђјо/Дђјњ — м. хипокор. од Душан

Дђка — м. хипокор. од Душан

Дђшка — ж. хипокор. од Душанка, Душна (ређе)

Дђшко — м. хипокор. од Душан

Ђико/Ђикњ — м. хипокор. од Ђикан

Ђико/Ђикњ//Ђике/Ђикњ — ж. име и хипокор. од Ђина, Ђорђина, Анђелија

Ђина — ж. име и хипокор. од Ђорђина, Анђелија

Ђњка — м. име и хипокор. од Ђорђија

Ђњкица — м. хипокор. од Ђорђија, Ђорђе

Ђњко/Ђњкњ — м. име и хипокор. од Ђорђија, Ђорђе

Ђђраш — м. аугмент. хипокор. од Ђуро

Ђђке/Ђђкњ — ж. хипокор. од Ђурђа

Жђро/Жђрњ — м. хипокор. од Жарко

- Жељка — ж. име и хипокор. од Желимирка
 Жељко — м. име и хипокор. од Желимир
 Жељо/Жељњ — м. хипокор. од Жељко
- Заро/Зарњ — м. хипокор. од Зарија
 Злате/Златњ — ж. хипокор. од Златана
 Заге/Загњ — ж. хипокор. од Загорка
 Зњки — м. хипокор. од Зоран; ж. хипокор. од Зорица, Зорка
 Зњре/Зњрњ — ж. хипокор. од Зорка, Зорица
- Иво/Ивњ — м. име и хипокор. од Иван
 Ивка — ж. хипокор. од Ивана, Иванка (не јавља се као лично име)
 Ике/Икњ — ж. име и хипокор. од Иконија
 Ико/Икњ — м. хипокор. од Илија
- Јаге/Јагњ — ж. хипокор. од Јагода
 Јаго/Јагњ — м. хипокор. од Јагош
 Јане/Јанњ — ж. хипокор. од Јаница
 Јела — ж. име и хипокор. од Јелена
 Јњве/Јњвњ — ж. хипокор. од Јованка
 Јњво/Јњвњ — м. име и хипокор. од Јован
 Јњке/Јњкњ — ж. име и хипокор. од Јована, Јованка
 Јњко/Јњкњ — м. име и хипокор. од Јован
 Јњле/Јњлњ — м. име и хипокор. од Јован
- Јњлета — м. име и хипокор. од Јован
- Киће/Кићњ — ж. име и хипокор. од Крстиња
 Књјо/Књјњ — м. име и хипокор. од Костадин; пејор. хипокор. од Косто
 Књне/Књнњ — ж. хипокор. од Иконија
 Књсе/Књсњ — ж. име и хипокор. од Косара
 Књсто/Књстњ — м. име и хипокор. од Костадин
 Књћа — м. име и хипокор. од Косто, Костадин
- Лазо/Лазњ — м. хипокор. од Лазар
 Лако/Лакњ — м. име и хипокор. од Лазар
 Лњпе/Лњпњ — ж. хипокор. од Лњпосава, Лњпава
 Лњна — ж. хипокор. од Елина (стр. име)
- Лњпе/Лњпњ — ж. хипокор. од Лњпосава, Лњпава
 Лњиље/Лњиљњ (ређе) — ж. хипокор. од Лњиљана
 Лњњбе/Лњњбњ — ж. хипокор. од Лњубица
 Лњњбо/Лњњбњ — м. име и хипокор. од Лњубомир, Драгољуб, Лњубиша
 Лњубиша — м. хипокор. од Лњубомир, Лњубо
- Мајо/Мајњ — м. име и хипокор. од Матијаш
 Маке/Макњ — ж. име и хипокор. од Марија, Макица

- Мано/Манѿ — м. хипокор. од Манојло
 Мањо/Мањѿ — м. хипокор. од Манојло
 Маре/Марѿ — ж. име и хипокор. од Марија
 Маѿа — м. хипокор. од Марко; пејор. ж. хипокор. од Марија, Марта и сл.
 Маѿо/Маѿѿ — м. хипокор. од Матијаш, Марко
 Маѿо/Маѿѿ — м. име и хипокор. од Матијаш
 Маше/Машѿ — ж. име и хипокор. од Марија
 Машо/Машѿ — м. име и хипокор. од Матијаш, Машан
 Мја — м. име и хипокор. од Милутин
 Мјо/Мјѿ — м. име и хипокор. од Миодраг
 Млѿа — ж. хипокор. од Милена, Милица
 Миле/Милѿ — ж. име и хипокор. од Милосава, Милица
 Мило/Милѿ — м. име и хипокор. од Милорад, Миладин
 Мике/Микѿ — ж. хипокор. од Милица; пејор. хипокор. од Милосава, Мируна, Милка и сл.
 Мињо/Мињѿ — м. хипокор. од Мињак, Миливоје (ређе)
 Мира — ж. хипокор. од Мирјана
 Мире/Мирѿ — ж. хипокор. од Мирјана
 Мирѿо/Мирѿѿ — м. хипокор. од Мирослав
 Мите/Митѿ — ж. хипокор. од Милица
 Митро/Митрѿ — м. хипокор. од Митар
 Мићо/Мићѿ — м. име и хипокор. од Милутин, Милан и сл.
 Мићо/Мићѿ — м. хипокор. од Михаило
 Мишо/Мишѿ — м. име и хипокор. од Милутин, Милисав и сл.
 Млађо/Млађѿ — м. хипокор. од Млађен
 Наде/Надѿ — ж. име и хипокор. од Надежда
 Наѿе/Наѿѿ — ж. хипокор. од Наде, Надежда
 Неђо/Неђѿ — м. хипокор. од Неђељко
 Нјко/Нјкѿ — м. име и хипокор. од Никола
 Никѿлица — м. хипокор. од Никола
 Нјѿо/Нјѿѿ — м. хипокор. од Никола, Нико
 Нѿво/Нѿвѿ — м. име и хипокор. од Новак
 Нѿле/Нѿлѿ — м. хипокор. од Новак
 Нѿра — ж. хипокор. од Елонора (стр. име)
 Нѿѿа — м. хипокор. од Новак
 Нѿѿѿ — ж. пејор. хипокор. од Новка
 Њѿко/Њѿкѿ — м. хипокор. од Мињак
 ѐља — ж. хипокор. од Оливера, Олга
 ѐлј — ж. хипокор. од Оливера
 Паѿве/Паѿвѿ — ж. име и хипокор. од Павуша
 Паѿ(в)ѿ/Паѿ(в)ѿ — м. хипокор. од Павле (ређе)
 Пајѿо/Пајѿѿ — м. хипокор. од Павле
 Пѿѿко/Пѿѿкѿ — м. име и хипокор. од Петар

- Пѣтко — м. име и хипокор. од Петар
 Пѣрко — м. име и хипокор. од Петар
 Пѣро/ПѣрѠ — м. име и хипокор. од Петар
 Пѣрса — ж. име и хипокор. од Персида
 Прѣле/Прѣлѣ — м. хипокор. од Петар
 Пуно/ПуноѠ — м. хипокор. од Пуниша
 Пуњо/ПуњѠ — м. хипокор. од Пуниша

 Раде/Радѣ — м. име и хипокор. од Радис(л)ав, Радос(л)ав, Радован
 Радѣ — ж. хипокор. од Радмила
 Радица — ж. хипокор. од Радмила, Радојка
 Рајка — ж. име и хипокор. од Радмила, Радојка
 Рајко — м. име и хипокор. од Раде, Радис(л)ав, Радос(л)ав (не од Радомир, Радоје)
 Раке/Ракѣ — ж. име и хипокор. од Радуша
 Ратка — ж. име и хипокор. од Радмила
 Ратко — м. име и хипокор. од Радован
 Раце/Ракѣ — ж. хипокор. од Радмила
 Рашко — м. име и хипокор. од Радован
 Рашо/РашоѠ — м. хипокор. од имена са осн. Рад- (али није много чест; често се даје ad hoc)
 РѠсе/РѠсѣ — ж. име и хипокор. од Роксанда
 РѠжа — ж. име и хипокор. од Ружица
 РѠже/РѠжѣ — ж. име и хипокор. од Ружица

 Савић — м. име и хипокор. од Савеља, Саво, Сава
 Саво/СавѠ — м. име и хипокор. од Савеља, Савић
 Саша — м. хипокор. од Саво, Савић, Савеља, Александар
 Свето/СветѠ — м. хипокор. од Светозар
 Сѣнка — ж. име и хипокор. од Ксенија
 Сјмо/СјмоѠ — м. име и хипокор. од Симон
 Слобо/СлобѠ — м. име и хипокор. од Слободан
 Слобе/Слобѣ — ж. хипокор. од Слободанка
 Смјље/Смјљѣ — ж. хипокор. од Смиљка
 Снѣшка — ж. хипокор. од Снежана
 СѠња — ж. име и хипокор. од Софија
 СѠфѣ (нема лика СѠфе) — ж. хипокор. од Софија
 СпѠсе/СпѠсѣ — ж. име и хипокор. од Спасенија
 Срдо/СрдоѠ — м. име и хипокор. од Срдан
 Срѣто/СрѣтѠ — м. хипокор. од Сретен
 СтѠке/СтѠкѣ — ж. име и хипокор. од Стакица
 СтѠна — ж. име и хипокор. од Станиславка
 СтѠне/СтѠнѣ — ж. име и хипокор. од Станка (ређе)
 СтѠнка — ж. име и хипокор. од Станиславка
 СтѠнко — м. име и хипокор. од Станислав, Станоје
 Стѣве/Стѣвѣ — ж. име и хипокор. од Стеванија
 Стѣво/СтѣвѠ — м. име и хипокор. од Стеван
 Стојо/СтојѠ — м. хипокор. од Стојан

Ѓале/Ѓале — м. хипокор. од Саво,
Савеља, Савић

Ѓбе/Ѓбе — ж. хипокор. од
Слободанка

Ѓбо/Ѓбо — м. хипокор. од Сло-
бодан

Ѓле/Ѓле — м. хипокор. од Сло-
бодан (ређе)

Ѓане/Ѓане — ж. хипокор. од Ста-
ниславка

Ѓања — ж. име и хипокор. од
Татјана

Ѓле/Ѓле — м. хипокор. од То-
мислав

Ѓмо/Ѓмо — м. име и хипокор.
од Томан, Томица, Томислав
(не од Томаш)

Ѓшо/Ѓшо — м. хипокор. од
Томислав

Ѓуро/Ѓуро — м. хипокор. од Тур-
чин

Ѓане/Ѓане — ж. хипокор. од
Станка, Станиславка

Ѓеке/Ѓеке — ж. хипокор. од
Ѓетна

Ѓене/Ѓене — ж. хипокор. од
Ѓетна

Ѓило/Ѓило (и Ѓило/Ѓило) — м.
хипокор. од Филип

Ѓеде/Ѓеде — ж. хипокор. од Че-
домила, Чедомирка

Ѓдо/Ѓдо — м. име и хипокор.
од Чедомир

Ѓнепо/Ѓнепо — м. хипокор. од
Ѓнепан

Сви ови хипокористици односе се на имена која су уз њих наведена, али — како смо рекли — уз једно име може да се веже више хипокористичких образовања. Ми, међутим, нијесмо трагали за сваким хипокористиком који се овдје појављује, сматрамо да смо и овим списком довољно представили систем хипокористичких образовања.

* * *

Како се из грађе види, ономастика Загарача је словенска. Највише несловенских елемената налази се у топонимији, али ни ту није могуће говорити о несловенском слоју, већ више о несловенским елементима (чисто несловенских образовања је изузетно мало).

Драго Ђупић

ОНОМАСТИКА ЗАГАРАЧА

Резюме

Загарац, одно из племен черногорской Катунской нахии, являлся в прошлом приграничной территорией, находящейся между старой Черногорией и т.н. Черногорскими горами. Говор Загараца принадлежит к старочерногорским говорам, которые характеризуют: два (нисходящих) ударения, совпадение винительного и предложного падежей, форма причастия на *-ā* (из *-ao*, т. е. *-al*) и другие черты, характерные для старочерногорских среднекатунских говором.

В работе автор приводит полный ономастический материал, записанный в настоящее время: ойконимию, микротопонимию и антропонимию. Топономастическая часть работы содержит этимологические комментарии. В антропонимической части отдельно приводятся фамилии, личные имена, прозвища и гипокористические имена.

С Р Црна Гора

